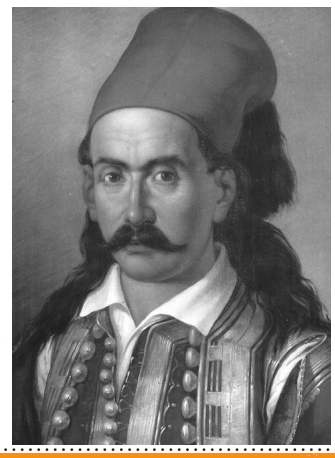

Ο Άσσος

Παπαδά 27, Αθήνα, Τ.Κ. 115 26 • Τηλ. 210 6982661 • ΚΩΔ. ΕΝΤΥΠΟΥ 5386

Τριμηνιαία έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις Αποδήμων Ασσιωτών "Ο Μάρκος Μπότσαρης"
Χρόνος 20ος
Αριθμός Φύλλου 79
• ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018
• Τιμή: 0,30 €

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Το **μεσημέρι της Κυριακής 17 Φεβρουαρίου 2019**, στην κοσμική ταβέρνα **«Ο ΑΙΜΙΛΙΟΣ»** Αριστοτέλους 105 Άνω Ηλιούπολη τηλ. 210 9913881 και 210 9960488, θα πραγματοποιηθεί ο ετήσιος χορός του συλλόγου μας.

Στην εκδήλωση αυτή θα κόψει ο Σύλλογός μας και την πρωτοχρονιάτικη πίτα. Όλοι οι Ασσιώτες και φίλοι του Συλλόγου πρέπει να δώσουν το παρόν. Σας περιμένουμε να διασκεδάσουμε όλοι παρέα με παραδοσιακή μουσική της ιδιαιτέρας πατρίδας μας και με ένα πλούσιο λαϊκό πρόγραμμα. Η τιμή της πρόσκλησης είναι 20 ευρώ. Στην τιμή συμπεριλαμβάνονται τα ποτά και τα αναψυκτικά.

Για την προμήθεια προσκλήσεων και περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με τα μέλη του Δ. Σ. του Συλλόγου μας. Δημήτρη Γούλα τηλ 6974607246, Βασίλη Σταύρου τηλ. 6987370085, Βαγγέλη Θεοδώρου 6982970065, Ελένη Πανούση 6976557789, Λαμπρινή Χρήστου 6977592714, Δήμητρα Δήμα τηλ. 6971789574 και Χρήστο Καλέσιο 6974326166.

ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ

Η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος θα πραγματοποιήσει την εκδήλωση «ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ 2019» την **Κυριακή 3 Φεβρουαρίου 2019** στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Είσοδος Ελεύθερη.

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Αποδήμων Ασσιωτών «Ο ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ» και η εφημερίδα «Ο ΑΣΣΟΣ» εύχονται στα μέλη, τους χωριανούς και τους φίλους του συλλόγου «Χρόνια Πολλά, προσωπική και οικογενειακή ευτυχία. Ευτυχισμένο, χαρούμενο, δημιουργικό, ειρηνικό, ελπιδοφόρο, χαμόγελο υγεία, πρόοδο και προκοπή το νέο έτος 2019».

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΑ Α.Ε.Ι.

- Γούλα Χριστίνα του Βασιλείου και της Ελένης: Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Σχολή Επιστημών Αγωγής: Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης.
- Γούλας Λάμπρος του Βασιλείου και της Ελένης: Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα (Τ.Ε.Ι.) Ηπείρου. Σχολή Τεχνολογικών Εφαρμογών: Τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής Τ.Ε Σημ: Ο Γούλας Λάμπρος και η Γούλα Χριστίνα είναι εγγόνια του Παφίλα Γεωργίου του Χρήστου (Γάκη Κίτσο Παφίλα) από την κόρη του Ελένη.
- Διαμάντης Παύλος του Νικολάου και της Βάιας: Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής. Σχολή Επιστημών Υγείας και Πρόνοιας: Τμήμα Μαιευτικής. Ο Διαμάντης Παύλος είναι εγγονός του Νικόλαου Κατσάνου του Αποστόλου (Νίκο Ποστόλη) από την κόρη του Βάια.
- Νάκιας Χρήστος του Δημητρίου και της Βασιλικής: Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Σχολή Οικονομικών και Διοικητικών Επιστημών: Τμήμα Οικονομικών επιστημών.
- Παφίλα Γεωργία του Σπύρου και της Βασιλικής: Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.
Σχολή Οικονομικών και Διοικητικών Επιστημών: Τμήμα Οικονομικών επιστημών.
- Σκορίλα Κωνσταντίνα του Ιωάννη και της Γεωργίας: Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Σχολή Επιστημών Υγείας: Τμήμα Λογοθεραπείας. Η Κωνσταντίνα Σκορίλα είναι εγγονή του Θεοδώρου Ιωάννη του Γεωργίου και της Γεωργίας (Γιάννη Γάκη Θοδωρή) από την κόρη του Γεωργία.
- Σοφρώνη Ελισάβετ του Γεωργίου και της Ευφροσύνης: Πανεπιστήμιο Πατρών. Πολυτεχνική Σχολή: τμήμα Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής. Η Ελισάβετ Σοφρώνη είναι κόρη της π. προέδρου του Συλλόγου μας Λαμπρούση Ευφροσύνης του Αναστασίου και της Αικατερίνης..

Γούλα Χριστίνα

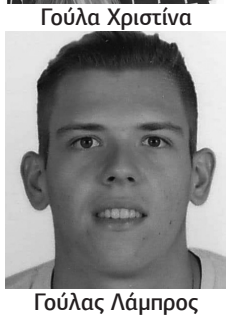
Γούλας Λάμπρος

Διαμάντης Παύλος

Νάκιας Χρήστος

Παφίλα Γεωργία

Σκορίλα Κωνσταντίνα

Σοφρώνη Ελισάβετ

Ο Σύλλογος Αποδήμων Ασσιωτών «Ο ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ» & η εφημερίδα ο «ΑΣΣΟΣ» συγχαίρουν τους επιτυχόντες και τους εύχονται «πάντα επιτυχίες, καλές σπουδές, όμορφη φοιτητική ζωή και καλή σταδιοδρομία».

Περί φιλοξενίας ή περί Ξενίου Διός των αρχαίων Ελλήνων

Τα τελευταία χρόνια με το πλήθος των μεταναστών που γέμισαν και γεμίζουν τη χώρα μας, σε όλα τα μέσα ενημέρωσης ακούμε να υμνείται η φιλοξενία και το πλήθος των Ελλήνων που με ένα αίσθημα ανθρωπιάς έδωσε χέρι βοηθείας στους ταλαιπωρημένους αυτούς ανθρώπους.

του Κωστή Σιώζη

Όμως το γεγονός έχει παρεξηγηθεί και τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι. Όπως διάβασα σε αρχαία κείμενα, οι πρόγονοί μας εσέβοντο τους ξένους μετανάστες ή ταξιδεμένους και παρείχαν τη βοήθειά τους, αλλά μόνο σε Έλληνες το γένος και όχι σε οποιονδήποτε. Πέραν αυτού ο Έλλην που ερχόταν από ξένο τόπο και ιδιαίτερα από τις αποικίες των Ελλήνων που ήταν διάσπαρτες σε όλη τη λεκάνη της Μεσογείου εφιλοξενείτο από τους εδώ συγγενείς ή συμπατριώτες, οι οποίοι ήταν υπεύθυνοι απέναντι της πολιτείας για τον φιλοξενούμενο και υφίσταντο συνέπειες σε περίπτωση που ο φιλοξενούμενος δεν ήταν εντάξει. Δεν ήταν λοιπόν η φιλοξενία πράξη φιλανθρωπίας για όποιον τυχόντα ήρθε απρόσκλητος και χωρίς να ξέρουμε ποιος είναι. Η φιλοξενία ήταν κάτι ανάλογο με αυτό που εφάρμοσαν οι Γερμανοί στην Ελλάδα την εποχή της Κατοχής που καθιστούσαν υπεύθυνο τον νοικοκύρη που φιλοξενούσε το βράδυ στο σπίτι τους.

Τώρα, χάριν της φιλανθρωπίας, βοηθάμε τόσο ως άτομα, όσο και ως πολιτεία κάθε τυχάρπαστο που θα μάς έρθει και μάλιστα είμαστε και παρεξηγημένοι αν δεν τον βοηθήσουμε.

Ακόμη στην αρχαία Αθήνα για την οποία έχομε περισσότερες πληροφορίες από την ιστορία, δεν επέτρεπαν στους ξένους να αγοράσουν γη ή κατοικία σε όσους δεν ήταν γηγενείς πολίτες των Αθηνών. Ο φιλόσοφος Αριστοτέλης που έζησε τριάντα ολόκληρα χρόνια στην Αθήνα διδάσκοντας στο Λύκειο που είχε ιδρύσει, ο ίδιος δεν είχε ιδιόκτητο οίκημα αλλά νοικιασμένο. Παρά την μακρά του διαμονή και την ελληνικότητά του δεν απέκτησε ποτέ τα δικαιώματα του Αθηναίου πολίτη.

Πέραν όλων αυτών οι ξένοι που έμεναν και ζούσαν στην Αθήνα, οι μέτοικοι όπως λέγονταν, ήταν υποχρεωμένοι δια βίου να πληρώνουν κάποιο ενοίκιο στο κράτος –το μετοίκιο- γιατί χρησιμοποιούσαν για να ζήσουν το έδαφος των Αθηνών, τα νερά του, κλπ. Ήταν ένα είδος φόρου γιατί χρησιμοποιούσαν τον τόπο που δικαιωματικά ανήκε στους γηγενείς Αθηναίους. Ο Ξένιος λοιπόν Δίας δεν έλεγε «Μπάτε σκύλοι αλέστε και αλεστικά μη δίνετε».

Και για να είμαι πιο συγκεκριμένος: Βρίσκομαι μέσα στο τρόλεϊ στην Αθήνα. Ομόνοια-Πατήσια. Πλήθος μπαίνει και βγαίνει. Μια κυρία Ελληνίδα κάποιας ηλικίας δεν βρήκε θέση να καθίσει και ήταν όρθια. Δίπλα της μια ξένη πολύ μικρότερη σε ηλικία είχε πιάσει το κάθισμα και δεν της καιγότανε καρφί. Οι παλαιότεροι είχαν μια παροιμία : «Τάισε τη γάτα να σου χέσει το αλεύρι».

Οι Αθηναίοι της εποχής εκείνης με τον νόμο αυτόν που είχαν και που ως φαίνεται διατηρήθηκε ως έθιμο και από τους Ρωμαίους αργότερα, κατόρθωσαν να επιζήσουν και μέχρι το 500 μ.Χ. και αναφέρεται πως μέχρι την εποχή του Ιουστινιανού λειτουργούσαν οι δύο φιλοσοφικές σχολές που ήταν ένα είδος πανεπιστημίου. Ο Ιουστινιανός τις κατήργησε προς δόξαν της χριστιανικής λατρείας. Έτσι λοιπόν ο Ξένιος Δίας δεν ήταν για όλους ξένιος ούτε χωρίς έλεγχο.

Πέραν αυτού το πράγμα αρχίζει να παραγίνεται. Όπως άκουσα χτες βράδυ στην τηλεόραση, από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών ψηφίστηκε νόμος, όχι από όλους, με τον οποίο οι μετανάστες μπορούν ελεύθερα να μετακινούνται σε κάθε χώρα , χωρίς την άδεια του κράτους που πηγαίνουν. Αυτός ο νόμος δεν ψηφίστηκε από όλα τα κράτη , αλλά η Ελλάδα σαν φιλάνθρωπη χώρα το υπέγραψε. Και όχι μόνο αυτό. Ο κάθε μετανάστης ,αν παραμείνει επί διετίαν στην χώρα, γίνεται και υπήκοος της χώρας με δικαίωμα ψήφου. Αν αυτό είναι αληθές ζήτω που καήκαμε. Πολύ λίγα είναι τα ψωμιά μας.

Με τις υγείες μας λοιπόν

Κοινωνικά

Γάμοι

Το Σάββατο 7 Ιουλίου 2018 στον Ιερό Ναό των Αγίων Γεωργίου και Στυλιανού στο ξενοδοχείο Πυργάκι (Ryrgaki hotel) στην Πάρο, η Ειρήνη Βακιρτζή του Κων/νου και της Ελένης παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της Alonso Ernades. Κουμπάρα η Εμμανουέλλα Γαβιώτου. Το νιόπαντρο ζευγάρι δεξιώθηκε τους προσκεκλημένους στην αίθουσα δεξιώσεων του ξενοδοχείου Πυργάκι (Pyrgaki hotel). Η νύφη Ειρήνη Βακιρτζή είναι κόρη της χωριανής μας Ελένης Κατσάνου του Κων/νου και της Παρασκευής (Ελένης του Κώτση Βάγια).

Γάμος Ειρήνης Βακιρτζή και Αλόνσου Ερνάντες

Η Ελένη Κατσάνου - Βακιρτζή με τις κόρες της Ειρήνη και Σοφία.

Το Σάββατο 1 Δεκεμβρίου 2018 στον Ιερό Ναό των Αγίων Κων/νου και Ελένης στη Ν. Μάκρη Αττικής, η Κλεφτάκη Αναστασία του Κων/νου και της Θεοδοσίας παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της Τσιριγιωτάκη Δημήτριο του Νικολάου. Κουμπάροι οι αδελφές Βασιλική και Αντωνία Λαμπρούση του Ιωάννη και της Στυλιανής. Το νιόπαντρο ζευγάρι δεξιώθηκε τους προσκεκλημένους στην κοσμική ταβέρνα «Το Αρχοντικό του Λέκκα», Καζαντζάκη 10 στον Μαραθώνα.

Ο Σύλλογος Αποδήμων Ασσιωτών και η εφημερίδα ο "ΑΣΣΟΣ" εύχονται στα νιόπαντρα ζευγάρια "βίον ανθόσπαρτον και ζωήν ανέφελον".

Γεννήσεις

Δεύτερο παιδί απέκτησε ο Κατσάνος Θωμάς του Χρήστου και της Παναγιώτας. Στις 16-11-2018, η σύζυγός του Χαρά Κοντοδιαμαντή, στο Μαιευτήριο «ΡΕΑ» των Αθηνών, έφερε στη ζωή ένα υγιέστατο και χαριτωμένο κοριτσάκι. Εμφανής η χαρά του παππού Χρήστου Κατσάνου και της γιαγιάς Παναγιώτας Κατσάνου για το ευχάριστο αυτό γεγονός. Ευχόμαστε στους ευτυχισμένους γονείς Θωμά και Χαρά, στον παππού Χρήστο (Τάκη Θωμά Κίτσο) και στη γιαγιά Παναγιώτα να τους ζήσει.

Περιμένουμε να φιλοξενήσουμε τις απόψεις σας στις στήλες της εφημερίδας μας.
Διαβάζετε και διαδίδετε την εφημερίδα μας. Είναι το μέσον προβολής του χωριού μας, ο κρίκος επικοινωνίας των απανταχού Ασσιωτών.

Άσσος

Τριμηνιαία έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις Αποδήμων Ασσιωτών "Ο Μάρκος Μπότσαρης"

Εκδότης
Γούλας Δημήτριος του Γεωργίου
Παπαδά 27-29, 11526, Αθήνα τηλ.: 210 6982661

Επιμέλεια ύλης
Χρήστου Παύλος του Γεωργίου
Παπαδά 27-29, 11526, Αθήνα, 210 6982661, 6973243309,
e-mail: p.xristou@hotmail.com

Συντακτική Επιτροπή:
Συντάσσεται από το Δ.Σ.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα τις απόψεις του Συλλόγου αλλά του υπογράφοντος.

Θάνατοι

Δήμα Γιαννούλα (Γιαννούλα του Θοδωρή Γιωρδήμου)

Στις 7 Οκτωβρίου 2018, σε ηλικία 83 ετών, έφυγε για το αιώνιο ταξίδι η Δήμα Γιαννούλα του Θεοδώρου και της Γεωργίας (Γιαννούλα του Θοδωρή Γιωρδήμου). Η εξόδιος ακολουθία εψάλη την μεθεπόμενη ημέρα στον Ιερό ναό του Αγίου Νικολάου κοιμητηρίου Ζωγράφου και ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο του Ζωγράφου. Στην τελευταία της κατοικία την συνόδευσε η οικογένειά της, συγγενείς, φίλοι και χωριανοί. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που την φιλοξενεί. Αιωνία η μνήμη της.

Δήμα -Κωσταδήμα Γιαννούλα (Γιαννούλα του Τάκη Θόδωρου)

Στις 19 Οκτωβρίου 2018, σε ηλικία 68 ετών, έφυγε για το αιώνιο ταξίδι η Δήμα-Κωσταδήμα Γιαννούλα του Χρήστου και της Πανάγιως (Γιαννούλα του Τάκη Θόδωρου). Έχασε τη σκληρή άνιση μάχη, που έδινε τον τελευταίο καιρό με θάρρος και αξιοπρέπεια να κρατηθεί στη ζωή, από την επάρατη νόσο. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη την επόμενη ημέρα στον Ιερό ναό του Αγίου Παντελεήμονα στο Ματσούκι Ιωαννίνων και ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο του Ματσουκίου.

Στην τελευταία της κατοικία την συνόδευσε η οικογένειά της, συγγενείς, φίλοι και χωριανοί. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που την σκέπασε. Αιωνία η μνήμη της.

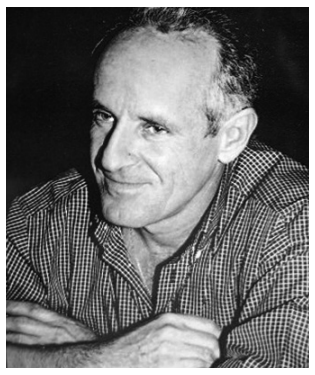

Λαμπρούσης Νικόλαος (Νίκο Γάκη Πανέλης)

Στις 31 Οκτωβρίου 2018, σε ηλικία 64 ετών, έφυγε για το αιώνιο ταξίδι ο Λαμπρούσης Νικόλαος του Γεωργίου και της Παρασκευής (Νίκο Γάκη Πανέλης). Έχασε τη σκληρή και άνιση μάχη, που έδινε τον τελευταίο καιρό να κρατηθεί στη ζωή με πρεμία και υπομονή, από την επάρατη νόσο. Ο αδόκητος θάνατος βύθισε σε βαρύ πένθος την οικογένειά του, συγγενείς και φίλους. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη την επόμενη ημέρα στον Ιερό Ναό των Αγίων Κων/νου και Ελένης Άσσου και ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο του Αγίου Κων/νου. Στην τελευταία του κατοικία τον συνόδευσε η οικογένειά του, συγγενείς, φίλοι και πάνδημη η ασσιώτικη κοινωνία. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Ασσιώτικης γης που τον σκέπασε. Αιωνία η μνήμη του.

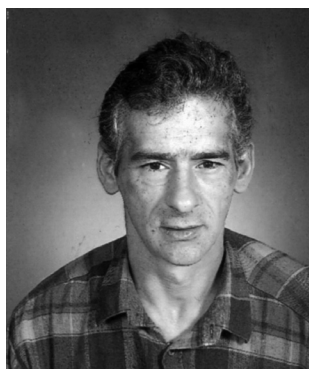

Σταύρου Κωνσταντίνος

Στις 17-11-2018, σε ηλικία 54 ετών, έφυγε για το αιώνιο ταξίδι ο Σταύρου Κωνσταντίνος του Χρήστου κα της Ελένης. Άφησε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός χάνοντας τη σκληρή και άνιση μάχη από την επάρατη νόσο που έδινε με θάρρος και γενναιότητα για να κρατηθεί στη ζωή. Ο αδόκητος θάνατος βύθισε σε βαρύ πένθος την οικογένειά του συγγενείς και φίλους. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη την μεθεπόμενη μέρα στον ιερό ναό του Αγίου Βασιλείου του κοιμητηρίου Βύρωνος και ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο του Βύρωνα. Στην τελευταία του κατοικία τον συνόδευσε η οικογένειά του, συγγενείς, φίλοι και χωριανοί. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που τον φιλοξενεί. Αιωνία η μνήμη του.

Ο Σύλλογος Αποδήμων Ασσιωτών «Ο ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ» και η εφημερίδα ο «ΑΣΣΟΣ» συλλυπείται βαθύτατα τους οικείους και τους συγγενείς των μεταστάντων.

Μνημόσυνα

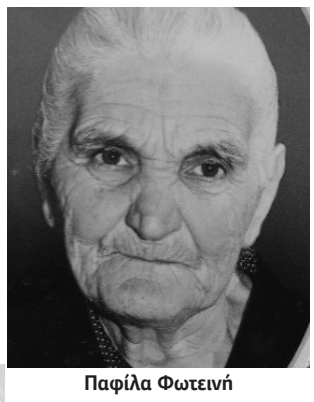

Παφίλα Φωτεινή

Την Κυριακή 7 Οκτωβρίου 2018 στον Ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου Άσσου ετελέσθη 40/ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της Παφίλα Φωτεινής του Χρήστου (Κίτσο Σπύραινας). Ας είναι αιωνία η μνήμη της.

Λαμπρούσης Λάμπρος

Την Κυριακή 21 Οκτωβρίου 2018 στον Ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου Άσσου ετελέσθη 40/ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Λαμπρούση Λάμπρου του Σωτηρίου και της Ελένης. Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Την Κυριακή 21 Οκτωβρίου 2018 στον Ιερό ναό της κοιμήσεως Θεοτόκου του κοιμητηρίου Αγίων Αναργύρων Αττικής ετελέσθη ετήσιο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Κούση Περικλή του Κων/νου και της Γιαννούλας (Περικλή Κώστα Πάνου). Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Το Σάββατο 17 Νοεμβρίου 2018 στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Αμπελοκήπων ετελέσθη 40/ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της Δήμα Γιαννούλας του Θεοδώρου και της Γεωργίας (Γιαννούλα του Θοδωρή Γιωρδήμου). Ας είναι αιωνία η μνήμη της.

Δήμας Δημήτριος

Το Σάββατο 24 Νοεμβρίου 2018 στον Ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου Άσσου ετελέσθη ετήσιο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Δήμα Δημητρίου του Μάρκου και της Λαμπρινής (Μήτσο Μάρκου).

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Την Κυριακή 25 Νοεμβρίου 2018 στον Ιερό ναό του Αγίου Παντελεήμονα στο Ματσούκι Ιωαννίνων ετελέσθη 40/ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της Δήμα-Κωσταδήμα Γιαννούλας του Χρήστου και της Πανάγιως (Γιαννούλα του Τάκη Θόδωρου). Ας είναι αιωνία η μνήμη της.

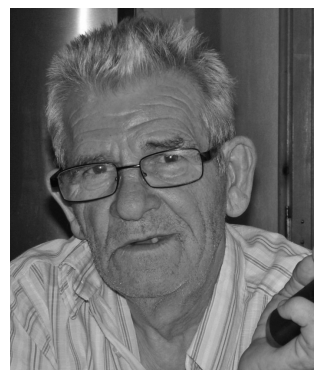

Θεοδώρου Παναγιώτης

Το Σάββατο 8 Δεκεμβρίου 2018 στον Ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου Άσσου ετελέσθη ετήσιο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Θεοδώρου Παναγιώτη του Γεωργίου και της Γεωργίας (Παναγιώτη Γάκη Θοδωρή).

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Την Κυριακή 9 Δεκεμβρίου 2018 στον Ιερό ναό των Αγίων Κων/νου και Ελένης Άσσου ετελέσθη 40/ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Λαμπρούση Νικόλαου του Γεωργίου και της Παρασκευής (Νίκο Γάκη Πανέλη).

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Την Κυριακή 23 Δεκεμβρίου 2018 στον Ιερό ναό του Αγίου Ιωάννου Βουλιαγμένης ετελέσθη 40/ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Σταύρου Κωνσταντίνου του Χρήστου και της Ελένης (Κώστα του Χρήστο Κώτση Μάρου). Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Ο Γούλας Παντελής του Ευαγγέλου και της Πανάγιως προσέφερε στην εφημερίδα μας το ποσό των

Από αριστερά Γούλας Ευάγγελος του Χρήστου & της Γεωργίας, το παιδί του Νίκος & η σύζυγός του Πανάγιω

20 ευρώ στη μνήμη του πατέρα του Γούλα Ευαγγέλου του Χρήστου και της Γεωργίας (Βαγγέλη Γούλα), της μητέρας του Πανάγιως και του αδελφού του Γούλα Νικόλαου (Νίκο Γούλα). Τον ευχαριστούμε και ευχόμαστε υγεία και μακροημέρευση σε αυτόν και την οικογένειά του για να τους θυμούνται και να τους έχουν στην καρδιά τους. Η μνήμη τους αιωνία.

Η Δήμα Αικατερίνη του Χρήστου και της Πανάγιως προσέφερε στην εφημερίδα μας το ποσό των 100 ευρώ στη μνήμη της αδελφής της Γιαννούλας Δήμα του Χρήστου (Γιαννούλα του Τάκη Θόδωρου). Την ευχαριστούμε και ευχόμαστε υγεία και μακροημέρευση σε αυτήν και την οικογένειά της για να την θυμούνται και να την έχουν στην καρδιά τους. Η μνήμη της αιωνία.

Η Θεοδώρου Λαμπρινή του Παναγιώτη και της Ευφορίας προσέφερε στην εφημερίδα μας το ποσό των 20 ευρώ στη μνήμη του πατέρα της Θεοδώρου Παναγιώτη του Γεωργίου και της Γεωργίας (Παναγιώτη Γάκη Θοδωρή) και της μητέρας της Ευφορίας. Την ευχαριστούμε και ευχόμαστε υγεία και μακροημέρευση σε αυτήν και την οικογένειά της για να τους θυμούνται και να τους έχουν στην καρδιά τους. Η μνήμη τους αιωνία.

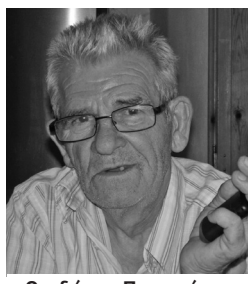

Θεοδώρου Παναγιώτης

Θεοδώρου Ευφορία

Ο Σταύρου Βασίλειος του Χρήστου κα της Ελένης προσέφερε στην εφημερίδα μας το ποσό των 100 ευρώ στη μνήμη του αδελφού του Κώστα. Τον ευχαριστούμε και ευχόμαστε υγεία και μακροημέρευση σε αυτόν και την οικογένειά του για να τον θυμούνται και να τον έχουν στην καρδιά τους. Η μνήμη του αιωνία.

Αντισεισμική προστασία

ΠΡΟΣ
Τον κ. Προϊστάμενο του Δασονομείου
Φιλιππιάδας Πρέβεζας
Γραφείο του – Φιλιππιάδα
ΑΙΤΗΣΗ
Της επιτροπής ειδικού σκοπού Αντισεισμικής προστασίας του χωριού Άσσου Πρέβεζας,
Τοπικής Κοινότητας του Δήμου Ζηρού.

«Αίτημα αντισεισμικής προστασίας από πτώση βράχων του χωριού Άσσου Πρέβεζας με υποβοηθούμενη την ανάπτυξη της φυσικής βλάστησης της επικίνδυνης βουνοπλαγιάς του»

Αξιότιμε κύριε Προϊστάμενε.

Εμείς που υπογράφουμε και υποβάλλουμε την παρούσα κάτοικοι του χωριού Άσσου Πρέβεζας, τοπικής κοινότητας του Δήμου Ζηρού, μεταφέρουμε και καταθέτουμε ενώπιόν σας την καθημερινή αγωνία και βαριά ανησυχία του κόσμου του παραπάνω χωριού που ευρίσκεται σε απόγνωση ατενίζοντας νυχθημερόν πάνω από το κεφάλι τους μια ολόκληρη κα εξαιρετικά επικίνδυνη βραχώδη βουνοπλαγιά έτοιμη να καταπλακώσει ένα ολόκληρο χωριό και να θανατώσει τον κόσμο του. το χωριό Άσσος Πρέβεζας ευρίσκεται πολύ κοντά στους πρόποδες της βορειοανατολικής πλαγιάς των Θεσπρωτικών ορέων τα οποία ανήκουν εις την περιφερειακή ενότητα Πρέβεζας. Δυτικά του χωριού ορθώνεται σχεδόν κάθετα η βραχώδης βουνοπλαγιά με τα βράχια της σε όλη την επιφάνειά της, όρθιες βραχοσειρές να υψώνονται πυκνά και πανύψηλα μετέωρα πάνω από τα κεφάλια των ανθρώπων του περιμένοντας αναταράξεις από τον χορό των ρίχτερ, καθ' ότι η περιοχή είναι σεισμογενής για να αποκοπούν και στη συνέχεια κατολισθαίνοντας να εφορμήσουν το θανατηφόρο κατήφορο κατά της ανθρώπινης ζωής ενός ολόκληρου χωριού κατεδαφίζοντας ακόμη και τους κόπους της ζωής του.

Έπειτα θα μετράμε τις παραλείψεις. Δια τα παραπάνω και πριν είναι αργά υψώνουμε κραυγή απόγνωσης και αίτημα σωτηρίας και βαριάς ανησυχίας καλώντας τις αρμόδιες Δημόσιες Υπηρεσίες να προσφέρουν τη δέουσα μέριμνα προνόησης και πρόληψης πριν θανατωθεί ένα ολόκληρο χωριό. Με την παρούσα αιτούμεθα όπως η βραχώδης βορειοανατολική πλαγιά των Θεσπρωτικών ορέων, της περιφερειακής ενότητας Πρέβεζας να ενταχθεί σε Δεκαετές πρόγραμμα λίπανσης από αέρος ενδεδειγμένης για γρήγορη ανάπτυξη της φυσικής βλάστησης που υπάρχει εις αυτή και εις την κατάλληλη εποχή με ειδικό εναέριο μέσο διασποράς του υλικού της λίπανσης για την εκτέλεση του προγράμματος αυτού.

Με το παραπάνω αιτούμενο Δεκαετές Πρόγραμμα υποβοηθούμενης ανάπτυξης της φυσικής βλάστησης της βραχώδους βουνοπλαγιάς θα πυκνώσουμε και θα ψηλώσουμε αυτή. Θα σχηματίσουμε ένα φυσικό δάσος με κορμούς δέντρων μεγάλου διαμετρήματος. Το πύκνωμα, το ψήλωμα και ο χονδρός κορμός των δένδρων είναι ικανά να αντισταθούν στο θανατηφόρο χτύπημα που περιμένουμε ανά πάσα στιγμή από την πτώση των

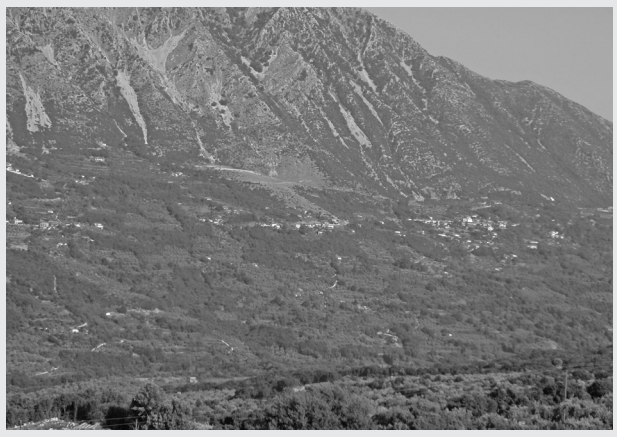

βράχων της βουνοπλαγιάς, θα στηρίζουν τους βράχους και τον περιβάλλοντα χώρο τους. θα συγκρατούν έγκαιρα τους βράχους που μόλις αποκόπτονται ή θα χαλαρώνουν την πτώση των σε ήπια κίνηση. Η φυσική βλάστηση της βουνοπλαγιάς είναι για το χωριό Άσσος Πρέβεζας η μόνη ελπίδα σωτηρίας του. Όσο πυκνώνει και θα ψηλώνει τόσο θα ανασαίνει η ανθρώπινη ζωή του χωριού. τότε θα μπορεί να κοιμάται ο κ΄σμος του χωριού κάπως εφησυχασμένος.

Αξιότιμε Κύριε Δασονόμε.

τη δική σας θέση αιτούμεθα γραπτώς ένα σκεπτικό σας κατανόησης του προβλήματος και της επείγουσας διαχείρισης αυτού αναφορικά με τα προαναφερόμενα προκειμένου αυτό να συνοδεύσει την όλη προσπάθειά μας για δίκαιο τέλος της διεκδίκησης. Ακόμα αιτούμεθα περίγραμμα της βορειανατολικής πλαγιάς των Θεσπρωτικών ορέων με δορυφορικά στίγματα Γεωγραφικών Συνταγμένων το οποίο θα οριοθετεί αυτή και Ανατολικότερα από τους πρόποδες αυτής για να σχηματισθεί φράγμα φυσικής βλάστησης ως αντίσταση κατά της πτώσης των βράχων που θα πέφτουν εις την πλαγιά του βουνού με κίνηση αναπήδησης. Το περίγραμμα της βορειανατολικής βραχώδους βουνοπλαγιάς θα συμβουλεύεται από αέρος και ο χειριστής του εναέριου μέσου κατά την ώρα που θα εκτελεί το πρόγραμμα της λίπανσης της φυσικής βλάστησης.

Αιτούμεθα όπως κατά τη χάραξη του παραπάνω αιτουμένου περιγράμματος κληθούμε και εμείς οι υπογράφοντες την παρούσα ως επιτροπή διεκδίκησης για το ασφαλέστερον αυτής και ως έχοντες έννομο συμφέρον αυτής.

Άσσος Πρέβεζας 21 Νοεμβρίου 2018

Τα Μέλη της επιτροπής

1) Δήμας Περικλής του Ιωάννου (Κιν Τηλ. 6909920668)
2) Λαμπρούσης Γεώργιος του Σπυρίδωνος
3) Κατσάνος Ευθύμιος του Ηλία.
4) Καλέσιος Ευάγγελος του Γεωργίου.
5) Δήμας Λάμπρος του Χρήστου.
6) Κατσάνος Γεώργιος του Αθανασίου
7) Θεοδώρου Ιωάννης του Γεωργίου και της Γεωργίας

Το ταλέντο και η εργασία

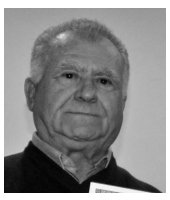

του Αθανάσιου Παπαθανασίου

Για τον Οδυσσέα Ελύτη τα τρία ταυ (Τ) της επιτυχίας είναι: Υπάρχουν θαυμαστές δυνάμεις, οι οποίες κρύβονται μέσα στην ψυχή του ανθρώπου. Μια τέτοια δύναμη είναι το ταλέντο, δηλαδή η εξαιρετική ικανότητα σε κάτι που διαθέτει κανείς εκ γενετής. Λέμε π.χ ότι κάποιος έχει ταλέντο στη μουσική, στη ζωγραφική, στις ξένες γλώσσες, να γίνει ηθοποιός. Αυτός είναι ταλαντούχος. Το αντίθετο είναι ατάλαντος. (Λεπτή απόχρωση του ταλέντου είναι το χάρισμα).

Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν ταλέντο, αλλά δεν το ανακαλύπτουν ποτέ, με αποτέλεσμα κάποια στιγμή το ταλέντο τους να χάνεται. Ο ρόλος της εκπαίδευσης είναι να βρει τον τρόπο να αναδείξει και να αναπτύξει αυτή τη δύναμη. Εκεί ακριβώς χρειάζεται η επέμβαση ενός καλού δασκάλου, ο οποίος θα μπορέσει να φέρει στην επιφάνεια το ταλέντο που ο μαθητής κρύβει μέσα του.

Γνωστός Έλληνας θεατράνθρωπος έλεγε σε συνέντευξη: «Ένας σοφός καθηγητής που είχα στο Γυμνάσιο, με καθοδήγησε να πάω στη Δραματική Σχολή. Αισθάνομαι και γι' αυτό και για πολλά άλλα πράγματα μια ευγνωμοσύνη για τους δασκάλους μου. Μακάρι οι δάσκαλοι να ήταν σπουδαγμένοι ψυχολόγοι! Όμως ελάχιστα μόνο στοιχεία ψυχολογίας του παιδιού γνωρίζουν. Δυστυχώς από ένστικτο αυτό για το οποίο είμαστε φτιαγμένοι. Από εκεί και πέρα εξαρτάται πόσο θα καλλιεργήσει κανείς το ταλέντο του, αν θα το καλλιεργήσει ή όχι - κρίμα! – ανοίγουν την πόρτα για να φύγει. Πόσα αχρησιμοποίητα ταλέντα υπάρχουν γύρω μας; Δυστυχώς ζούμε σε ένα κόσμο που υπάρχουν γύρω μεγάλες δόσεις αχρησιμοποίητου ταλέντου.

Οι περισσότεροι άνθρωποι ζουν τη ζωή τους με τα εννέα δέκατα του ταλέντου τους σε καταστολή, σε λανθάνουσα κατάσταση. Το ταλέντο βοηθάει πολύ, αλλά χάνεται αν δεν το χρησιμοποιήσεις σωστά. Πρέπει να ξέρεις πότε και πως θα το χρησιμοποιήσεις. Όλες οι πράξεις του ανθρώπου αποβλέπουν στο να εξασφαλίσει την ευτυχία, την οποία πιστεύει ότι θα κερδίσει ενόσω κατορθώσει να λύσει όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει. Συνήθως οι άνθρωποι θεωρούν ότι το ταλέντο από μόνο του είναι αρκετό να γίνει κανείς κάτι. Υποσυνείδητα το θεωρούν εύκολο πράγμα, και αυτό τους κάνει να μη δουλεύουν. Όμως δεν φτάνε το ταλέντο πρέπει να κοπιάσει πολύ. Ο άνθρωπος χάρις στη διανοητική του ικανότητα και τις ψυχικές αρετές του, σημείωσε παντού αξιόλογα βήματα προόδου. Αν θα φτάσει ποτέ στην τελική επιδίωξη είναι ζήτημα εργασίας, αγώνα και χρόνου. Με τον πνευματικό αγώνα και τη συνεχή εργασία θα βελτιώσει σιγά – σιγά τη θέση του.

Η σπουδαιότητα της εργασίας για την πρόοδο είχε γίνει αντιληπτή από τους αρχαίους προγόνους μας. Στις νομοθεσίες του Σόλωνα και του Δράκοντα προβλέπονταν ποινές για τους μη εργαζόμενους, τέτοιες που σε υποτροπή έφταναν στην αυστηρότερη ποινή της «ατιμίας».

Ο «άτιμος» στερούνταν των πολιτικών και θρησκευτικών δικαιωμάτων του, δεν δικαιούνταν ταφής εντός της πόλης, δεν μπορούσε να καταθέσει στα δικαστήρια, δεν του επιτρεπόταν αν εμφανίζεται στην αγορά, να λαμβάνει μέρος σε αγώνες κ.λπ. Δηλαδή η ποινή της «ατιμίας» ισοδυναμούσε με τον πολιτικοινωνικό θάνατο του τιμωρουμένου. Η εκτίμηση της εργασίας, του αγώνα ως δημιουργικού παράγοντα υπήρξε για τους Έλληνες αξίωμα. Η ρήση του Ηράκλειτου «πόλεμος πάντων πατήρ εστί» αποδίδει παραστατικά την αδιάκοπη πάλη στη ζωή, τον καθημερινό αγώνα σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας.

Ένα από τα πιο λυπηρά πράγματα στον κόσμο είναι να βλέπεις παιδιά που έχουν ταλέντο να μένουν στάσιμα. Αυτά τα παιδιά απλώς δεν κάθισαν να δουλέψουν όσο έπρεπε να το αναδείξουν. Ένας είναι ο δρόμος της επιτυχίας: ο δρόμος της εργασίας.

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΥ ΣΤΟΛΙΔΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ

Η πνευματική και πολιτιστική κίνηση σε μια περιοχή αναδεικνύει και το επίπεδο προοδευτικότητας των κατοίκων της. Το πιο σημαντικό διακριτικό όμως σημάδι της προοδευτικότητας αυτής είναι η λειτουργία φιλαρμονικής που δείχνει και λεπτότητα συναισθημάτων. Έτσι όταν πάει ο νους μας στην Κέρκυρα δεν μπορεί παρά να σκεφτούμε ότι οι Κερκυραίοι είναι άνθρωποι καλλιεργημένοι πνευματικά και τους τοποθετούμε στην κορυφή αυτής της πνευματικότητας λόγω του πλήθους των φιλαρμονικών σωματείων που έχουν.

του Κωστή Σιώζη

Κάθε σύγχρονος δήμος προσπαθεί να έχει φιλαρμονικό σωματείο και την ανάλογη μπάντα που συνεπάγεται και τη διδασκαλία της μουσικής και των ποικίλων μουσικών οργάνων.

Το Θεσπρωτικό, παρά το ότι ήταν μικρός δήμος, φρόντισε να αποκτήσει τη φιλαρμονική του και είναι ο δεύτερος δήμος του νομού μας που απέκτησε και λειτούργησε φιλαρμονική μπάντα. Η φιλαρμονική του χωριού μας ιδρύθηκε το 1964 από τον Τάσο Πάτση (του Ξενοφώντα), καθηγητή της μουσικής, που αγαπούσε τη μουσική και είχε μεγάλο όραμα για τον τόπο του. Το όνομα της φιλαρμονικής είναι «Απόλλων», ο θεός της μουσικής.

Οι κάτοικοι περιέβαλαν την φιλαρμονική με το ανάλογο ενδιαφέρον και την συντηρούν μέχρι σήμερα. Στο βιβλίο μου «Μνήμες, μορφές, διηγήματα» κάνω λόγο για τον μακαρίτη Μιχάλη Μπόμπορη, ο οποίος από της συστάσεως της φιλαρμονικής ήταν ο διευθύνων την μπάντα και παρά το ότι δεν είχε επαρκείς μουσικές γνώσεις, μόνο με το ενδιαφέρον του, κατόρθωνε να αναπληρώνει όλες τις ελλείψεις. Στα επόμενα χρόνια όλα τα Δ.Σ. συνέβαλαν και στήριξαν και προώθησαν την φιλαρμονική. Οι γονείς βοηθούν όσο

μπορούν, τα μαγαζιά και οι επαγγελματίες του χωριού στηρίζουν με κάθε τρόπο έχοντας και αρωγούς αρκετούς ευαισθητοποιημένους Λελοβίτες -ντόπιους και απόδημους.

Ο φιλαρμονικός σύλλογος σήμερα συνεχίζει την δράση του παρά τις οικονομικές δυσκολίες που προέκυψαν από την οικονομική κρίση. Σε κάθε εθνική γιορτή καμαρώνουμε τα νέα παιδιά που μάς ανεβάζουν το εορταστικό συναίσθημα με την παρουσία τους.

Όπως πληροφορήθηκα, η δραστηριότητα της φιλαρμονικής Θεσπρωτικού είναι αξιόλογη. Έχει αποκτήσει όνομα ζηλευτό και την ζητούν πολλοί δήμοι και οργανώσεις ανά την Ελλάδα για να παραστεί στις εορταστικές τους εκδηλώσεις. Συμμετέχει και σε φεστιβάλ με μουσικά προγράμματα και αφιερώματα. Αυτό μάς τιμά ιδιαίτερα. Όμως έχει ανάγκη ενισχύσεως. Όπως μου είπε η κυρία Ευφροσύνη Γιάνουζα- Μιχαλοπούλου, η νυν πρόεδρος της φιλαρμονικής η κρίση- όπως

όλους- την επηρέασε πάρα πολύ. Οικονομική κρατική βοήθεια δεν δίνεται ή δίνεται με το σταγονόμετρο. Όλο το Δ.Σ. καταβάλλει κάθε προσπάθεια για ανεύρεση πόρων, αλλά δεν φτάνει αυτό. Χρειάζονται όργανα, στολές και όλα τα σχετικά.

Η φιλαρμονική είναι το καλύτερο στολίδι μας. Όπου πείτε ότι έχουμε και φιλαρμονική στο χωριό μας μάς βγάζουν το καπέλο. Όπως πληροφορήθηκα έχουν και έναν θαυμάσιο δάσκαλο, ο οποίος και αυτός δίνει την ψυχή του, τον Χρήστο Γεωργάνο, και έτσι εξασφαλίζεται προς το παρόν η λειτουργία της μπάντας. Ο μαέστρος μας έχει αναδείξει τις δυνατότητες των παιδιών και έχει ανεβάσει το επίπεδο της φιλαρμονικής αναβαθμίζοντάς την σε φιλαρμονική ορχήστρα με σπουδαίο ρεπερτόριο.

Χάρηκα ιδιαίτερα που είχα αυτήν την πληροφόρηση και πιστεύω πως όλοι πρέπει να σπεύσουμε να βοηθήσουμε αυτό το έργο, ποιος λίγο, ποιος πολύ, θα φέρομε αποτέλεσμα.

Ευτυχώς που έχουμε ωραίους ανθρώπους με όραμα και μπορούμε να καμαρώνουμε. Διέκρινα το ωραίο πείσμα τους στο έργο που επιτελούν.

Πωλείται οικία 72 τ.μ. εντός οικοπέδου 2.500 τ.μ. με καρποφόρα δέντρα εντός του οικισμού του Κερασόβου στον Άσσο.
Για πληροφορίες: 210 2525287, 6984422710

Προσφορές εφημερίδας

- Γκόντζος Χρήστος του Γεωργίου και της Παρασκευής (από Θεσπρωτικό) 20 €
- Γούλας Θωμάς του Γεωργίου και της Βάιας 20 €
- Γούλας Παντελής του Ευαγγέλου και της Πανάγιως 20 €
- Δήμα Αικατερίνη του Χρήστου και της Πανάγιως 100 €
- Δήμας Λάμπρος του Χρήστου και της Μαρίας 20 €
- Θεοδώρου Λαμπρινή του Παναγίωτη και της Ευφορίας 20 €
- Κατσάνου Παρασκευή του Γεωργίου 25 €
- Κατσάνου-Σκανδάλη Χαρίκλεια του Λάμπρου και της Αικατερίνης 25 €
- Λαμπρούσης Γεώργιος του Δημητρίου και της Κωνσταντίνας 30 €
- Νάσης Αιμίλιος του Ιωάννη και της Βασιλικής 50 €
- Σταύρου Βασίλειος του Χρήστου και της Ελένης 100 €
- Χούσης Ευθύμιος του Χρήστου και της Ελένης 100 €
- Χρήστου Παύλος του Γεωργίου και της Λαμπρινής 20 €

Μάρκος Μπότσαρης ο αετός του Σουλίου και η Εθνική παρακαταθήκη

Ως Περιβαλλοντικός-Πολιτιστικός Σύλλογος πρώην Δήμου Θες/κού (Λάκκας Σουλίου) στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων που διοργανώνουμε, σχεδιάσαμε και υλοποιούμε μια σειρά εκδηλώσεων με θέματα από την τοπική μας ιστορία.

Η εκδήλωση που διοργανώσαμε στο Θεσπρωτικό με τίτλο «Μάρκος Μπότσαρης, ο αετός του Σουλίου και η Εθνική παρακαταθήκη», κατά γενική ομολογία είχε μεγάλη απήχηση στην τοπική κοινωνία.

Μετά από παράκληση αποδήμων συμπατριωτών μας και φίλων επαναλαμβάνουμε την εκδήλωση στην Αθήνα υπό την αιγίδα της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας (Π.Σ.Ε.). ο Μάρκος Μπότσαρης ήταν μια εμβληματική μορφή για την εποχή του, με πλούσια πολεμική δράση όχι μόνο στην περιοχή του Σουλίου αλλά και ευρύτερα, με μεγάλη συνεισφορά στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του 1821.

Η ακτινοβολία του ξεπέρασε τα σύνορα της Ελλάδας, όπως μαρτυρούν ιστορικά και λογοτεχνικά κείμενα, ποιήματα και τραγούδια.

Τραγούδια που αναφέρονται στον Μάρκο Μπότσαρη θα ακούσετε στην εκδήλωσή μας από τοπική χορωδία. Σας περιμένουμε την Κυριακή 3 του Μάρτη, ώρα 11.00 στην αίθουσα εκδηλώσεων της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας (Π.Σ.Ε.), Κλεισθένους 15, 7ος όροφος.

Χάλκινο μετάλλιο προς τιμήν του Μάρκου Μπότσαρη έργο του Konrad Lange (1836) SP65 PCGS, Wurzbach-914. 44mm.

Από μια ενδιαφέρουσα και σπάνια σειρά από 12 μετάλλια που δημουργήθηκαν με την ευκαιρία του γάμου του βασιλιά Όθωνα και της βασίλισσας Αμαλίας το 1836.

Στο εμπροσθόφυλλο
«Ο θάνατος του Μάρκου Μπότσαρη»
έργο του Filippo Marsigli (1790 - 1863)
Χρονολογία: 1836 - 1839
Διαστάσεις: Ύψος 63 εκ. πλάτος 91 εκ.
Μουσείο Μπενάκη

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ-ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΥ

Υπό την αιγίδα της Πανηπειρωτικής Σ.Ε.

«Μάρκος Μπότσαρης, ο αετός του Σουλίου και η εθνική του παρακαταθήκη».

Κυριακή 3 Μαρτίου 2019, ώρα 11 το πρωί.
Αίθουσα εκδηλώσεων
Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας
Κλεισθένους 15, 105 52 Αθήνα

Πρόσκληση

Ο Περιβαλλοντικός-Πολιτιστικός Σύλλογος πρώην Δήμου Θεσπρωτικού σάς προσκαλεί στην εκδήλωση: **«Μάρκος Μπότσαρης, ο αετός του Σουλίου και η εθνική του παρακαταθήκη»**.

Η εκδήλωση διοργανώνεται υπό την αιγίδα της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας, και θα πραγματοποιηθεί στην **αίθουσα εκδηλώσεων** της **Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας**, την **Κυριακή 3 Μαρτίου 2019** και ώρα **11η πρωινή**.

Ludovico Lipparini (1800-1856) - «Ο θάνατος του Μάρκου Μπότσαρη», (Μόναχο, Hanfstaengl, 1846).

Πρόγραμμα της εκδήλωσης:

- Μουσική εισαγωγή: Μοιρολόι Μάρκου Μπότσαρη, από τον **Απόστολο Καλδάνη**.
- Χαιρετισμοί επίσημων προσκεκλημένων.
- Τραγούδι πολυφωνικό: *«Το' μαθες, μωρ' δόλια μάνα»* από τη χορωδία.
- Ομιλία **Λαοκράτη Βάσση** φιλολόγου και συγγραφέα, με θέμα: «Η ηρωική μορφή και το ήθος του Μάρκου Μπότσαρη».
- Τραγούδι παραδοσιακό: *«Γιο, μωρέ, γιο»* από τη χορωδία.
- Απαγγελία ποιήματος Ανδρέα Κάλβου: *«Από την Ωδή εις Σούλι»* από τον **Απόστολο Καλδάνη**.
- Ομιλία **Κώστα Καραβίδα**, φιλολόγου, διδάσκοντος Νεοελληνική Λογοτεχνία στο Τμήμα Φιλολογίας Παν/μίου Ιωαννίνων: «Ο Μάρκος Μπότσαρης στη Λογοτεχνία».
- Τραγούδι: Τοπικό τραγούδι της Κρανιάς «Πετάξου Μάρκο στην Κρανιά» από τον **Στράτο Πάτση**. Προλογίζει ο **Βασίλειος Κωνσταντής** π. πρόεδρος κοιν. Κρανιάς.
- Τραγούδι: Πολυφωνικό *«Ένα πουλί θαλασσινό»* από τη χορωδία.
- Κλείσιμο εκδήλωσης.

Συντονιστής εκδήλωσης: **Ευθύμιος Ρέντζιος**, εκπαιδευτικός, συγγραφέας.
Επιλογή τραγουδιών και παρουσίαση: **Αλίκη Νάσση**, τ. διευθύντρια Γυμνασίου Θεσπρωτικού.
Συντονισμός και διεύθυνση χορωδίας παραδοσιακής μουσικής: **Απόστολος Καλδάνης**, θεολόγος, πρωτοψάλτης, πτυχιούχος βυζαντινής μουσικής και διευθυντής χορωδίας.
Μέλη της χορωδίας παραδοσιακής μουσικής: **Απόστολος Καλδάνης**, **Αλίκη Νάσση**, **Βασίλειος Οικονόμου**, διευθυντής Γυμνασίου Θεσπρωτικού, **Στράτος Πάτσης**, **Χρήστος Κώστας**, φοιτητής Φιλοσοφικής Σχολής, **Κατερίνα Τρούγκου**, πτυχιούχος Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και **Βασίλης Πνευματικός** εκπαιδευτικός - μουσικός.

Η σάτιρα και η διαχρονική ελληνική παθογένεια

Από τα παλιά χρόνια η «κρίση», τα «δάνεια», οι «μεταρρυθμίσεις», οι «επενδύσεις» και τα άλλα συναφή φρούτα που ... αφθονούν στους μέρες στους, έδιναν και έπαιρναν. Παράλληλα η ανικανότητα των πολιτικών, η ανεπάρκεια της Δημόσιας Διοίκησης, η διαφθορά, ο χρηματισμός, το κλέψιμο, η δωροδοκία και ο πλουτισμός άχρηστων ορισμένων νεοπαραδούχων που αναδείχνονταν στην ελληνική κοινωνία, ένεκα θέσης και ... υπογραφής, πήγαινε σύνεφο. Τότε οι σατιρικοί ποιητές έπιαναν δουλειά και με τους σατιρικούς τους στίχους στιγμάτιζαν τα νοσηρά φαινόμενα και χάριζαν ένα πικρό χαμόγελο στους αναγνώστες τους.

Του Τάκη Παναγ. Παπαδημητρίου

Έτσι εκείνοι ξεχνούσαν προσωρινά τη δεινή θέση που βρίσκονταν και τη φτώχεια που τους έδερνε.

Ένας τέτοιος σατιρικός ποιητής και δημοσιογράφος ήταν ο Γεώργιος Σουρής (1853 -1919), που εξέδιδε τη σατιρική εφημερίδα «Ρωμπός» και στην οποία δημοσίευε τα σατιρικά του ποιήματα, τα οποία προκαλούσαν γέλιο, αλλά και πολλές συζητήσει, αφού αυτά αποτελούσαν, ταυτόχρονα καταγγελίες για τα λαμόγια της εποχής και τις αρπαχτές τους, τους ανέντιμους υπαλλήλους που τα ΄παιρναν και τους πρόστυχους πολιτικούς που πλούτιζαν σε βάρος του λαού και του Ελληνικού Δημοσίου.

Γραφόταν στον Τύπο της εποχής του: «Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΝΑΙ ΒΑΛΚΑΝΙΑ (ΜΠΑΛΚΑΝ)» και ακολουθούσαν αναλύσεις για τις δυσώδεις καταστάσεις και τα οικονομικά σκάνδαλα, κατονομάζοντας με το όνομά τους σκανδαλοποιούς, πρωταγωνιστές παρακατιανούς, τσιράκια πολιτικάντηδες, διευθυντές και υπαλλήλους υπηρεσιών, που τα παίρνανε. Δηλαδή εδώ και πάνω από εκατόν πενήντα (150) χρόνια από σήμερα συνέβαιναν τα ίδια. Τότε, λοιπόν, ο Σουρής έπαιρνε την οξύγραφη πένα του και στιχουργούσε στο «Ρωμπό» σατιρίζοντας και χλευάζοντας σαρκαστικά, αλλά πάντα εύστοχα, πρόσωπα και καταστάσεις που πληγώνουν έκτοτε αγιάτρευτα, έως και τις δικές μας μέρες:

Ποιος είδε κράτος λιγοστό
σ΄ όλη τη γη μοναδικό
εκατό να ξοδεύει
και πενήντα να μαζεύει;

Να τρέφει όλους τους αργούς
να ΄χει επτά πρωθυπουργούς
ταμείο δίχως χρήματα
και δόξης τόσα μνήματα;

Να ΄χει κλητήρες και φρουρά
και να κλέβει φανερά
κι ενώ αυτοί σε κλέβουνε
τον κλέφτη να γυρεύουνε;

Όλα σ΄αυτή τη γη μασκαρευτήκαν
ονείρατα, ελπίδες και σκοποί
οι μούρες μας μουτσούνες εγινήκαν
δεν ξέρουμε τι λέγεται ντροπή;

Σπαθί αντίληψη, μυαλό ξεφτέρι
κάτι μισόμαθε, κι όλα τα ξέρει!
Κι από προσπάππου κι από παππού
συγχρόνως μπούφος κι αλεπού!

Θέλει ακόμα – κι αυτό είν΄ ωραίο
να παριστάνει τον Ευρωπαίο!
Στα δυο φορώντας τα πόδια που ΄χει
Στο ΄να λουστρίνι, στ΄άλλο τσαρούχι!

Σουλούπι, μπόι, μικρομεσαίο
ύφος του γόη, ψευτομοιραίο.
Λίγο κατσούφης, λίγο γκρινιάρης
λίγο μαγκούφης, λίγο μουρντάρης.

Και ψωμοτύρι και για καφέ
Το «δε βαριέσαι» κι «ωχ αδερφέ».
Ωσάν πολίτης, σκυφτός ραγιάς
Σα πιάσει πόστο δερβέναγας.

Δυστυχία σου, Ελλάς
με τα τέκνα που γεννάς!
Ω Ελλάς, ηρώων χώρα
Τι γαϊδάρους βγάζεις τώρα;

Διαβάζοντας τους παραπάνω στίχους οπωσδήποτε δημιουργούνται οι αναπόφευκτοι συνειρμοί για το σήμερα, την οικτρή οικονομική κατάσταση, τα δάνεια, την ανέχεια κ.λπ. Και σήμερα γράφονται σάτιρες. Όμως με τη δυναμική του στίχου του ανεπανάληπτου Σουρή καμία σχέση ή για να μην αδικήσω κανένα, ελάχιστες. Γιαυτό λέω να συνεχίσω.

Σημ: το ποίημα αυτό έχει μελοποιηθεί ως τραγούδι πριν από πολλά χρόνια. Όλες οι εκτελέσεις έχουν την αξία τους, αλλά εγώ προτιμώ την εκτέλεση του πολυαγαπημένου μου Βασίλη Παπακωνσταντίνου που είναι .. ξεσηκωτική.

Η σάτιρα σπάει κόκκαλα. Η σάτιρα του Γ. Σουρή τα συντρίβει. Τόση δύναμη έχουν οι σατιρικοί του στίχοι. Στις μέρες μας έχουν πρήξει οι πολιτικοί μας με τις «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ»! Η μαγική λέξη που την πιπιλίζουν σαν καραμέλα στο στόμα κυβέρνηση, πολιτική και κόμματα. Σ΄αυτό το μαυροκράτος που ζούμε ανέκαθεν οι αναγκαίες αλλαγές ποτέ δεν έγιναν και δεν γίνονται στην ώρα τους και όπως πρέπει. Κι έτσι η κακοδαιμονία που απορρέει από την έλλειψη των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων στη χώρα μας, πάει σύννεφο.

Σήμερα λοιπόν θα σας παρουσιάσω την έμμετρη (πάντα) σάτιρα του Σουρή «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ», για να γελάσει το χειλάκι σας το πικραμένο. Δημοσιεύτηκε στο «Ρωμπό», το 1886. Με τις «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ», προτείνονταν δέκα νομοθετικές ρυθμίσεις για μείζονα προβλήματα της ελληνικής, αλλά και της Αθηναϊκής κοινωνίας, κυρίως. Αφορούσαν δε στους κλέφτες του δημοσίου χρήματος από τα ταμεία του κράτους, στους βουλευτές, στους οικοπεδοφάγους, και οικοπεδοκαταπατητές, τους ... κλεφτοκοτάδες, τη βίαιη συμπεριφορά, τη συνήθεια που είχαν πολλοί να κάνουν την ανάγκη τους στο δρόμο και στα καφενεία, όπου οι Αθηναίοι σκότωναν την ώρα τους.

Στην πραγματικότητα ο Σουρής απαντούσε με τον δικό του τρόπο στις αυστηρές αστυνομικές διατάξεις, που είχε εκδώσει ο περίφημος Αστυνομικός Διευθυντής Μπαϊρακτάρης, αναφέροντας σειρά παραπτωμάτων και των προβλεπόμενων γιαυτές ποινών. Πρώτα-πρώτα πρότεινε, λοιπόν, να επιβάλλονται πρόστιμα δύο δραχμών σ΄ όποιον .... τεμπέλιαζε στα καφενεία τρεις συνεχείς ώρες!!! Πρόστιμο μιας δραχμής σε όσους ραχάτευαν και χάζευαν στους καφενέδες τέσσερις ώρες:

«Μα όποιος την ημέραν του
στον καφενέ σκοτώνει
του πρέπει να πληρώνεται
και όχι να πληρώνει!».

Μ΄αυτόν τον τρόπο ο Σουρής σάρκαζε το πλήθος των άεργων που ξημεροβραδιάζοναν στα καφενεία.

Στη συνέχεια πιάνει και καυτηριάζει την εκτεταμένη συνήθεια των Νεοελλήνων να ... ουρούν ή ακόμη να αφοδεύουν στους δρόμους:

«Όστις ουρήσει αναιδώς
Αντίκρυ παραθύρων
ή στο Πανεπιστήμιο
ή στην Ακαδημίαν
αυτός να συλλαμβάνεται
υπό τριών κλητήρων
κι ευθύς να περιτέμνεται
εις την Αστυνομίαν...».

Για όσους τολμούσαν ν΄ αποπατήσουν αναιδώς στην οδό Ερμού, ζητούσε να τους αναγκάζει η Αστυνομία να κάνουν το ίδιο και στην οδό Αιόλου, για να τους βλέπει ο κόσμος κι έτσι να διαπομπεύονται.

Και η εποχή που ζούσε ο Σουρής ήταν εποχή του άγριου ρουσφετιού. Το ρουσφέτι γνώριζε μεγάλες δόξες και οι βουλευτές απασχολούνταν ανταποδοτικά μα τα αιτήματα των ψηφοφόρων. Τους κυρίους βουλευτές , λοιπόν, ο Σουρής τους ήθελε να μετατρέπονται σε .. τετράποδα, για να μπορούν να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους:

«Οφείλει κάθε βουλευτής
των νεοτέρων χρόνων
να έχει πόδια τέσσερα
και όχι δύο μόνον.
γιατί ποτέ δεν ημπορεί
και ούτε θα μπορέσει
στων ψηφοφόρων τις δουλειές
με ... δυό να επαρκέσει!».

Λίγους μήνες νωρίτερα, είχε ξεσπάσει σκάνδαλο με καταχραστές δημοσίου χρήματος στο Κεντρικό Κρατικό Ταμείο.

Έτσι, μέσω του «Ρωμπού» του ο Σουρής κατέθετε την πρόταση αν ενδιαφερόταν να διοριζόταν και κανένας κλέφτης στο Κεντρικό Ταμείο, διότι εκείνος, λόγω του παρελθόντος, ίσως και να μην άπλωνε το χέρι του, σε αντίθεση μ΄ εκείνους που δεν είχαν βάλει χέρι μέχρι τότε και σίγουρα θα το έκαναν:

«Αν κλέφτης τις στο κεντρικόν
υπούργημα γυρέψει
ευθύς να διορίζεται
επόπτης του παρά
γιατί εκείνος που ΄κλεψε
μπορεί και να μην κλέψη
αλλ΄όποιος δεν εσούφρωσε
θα κλέψη μια φορά!».

Θα τελειώσω με την αναφορά του Σουρή στους .... Κλεφτοκοτάδες της εποχής. Οι κλεφτοκοτάδες ρήμαζαν τα ορνίθια στην εποχή του Σουρή. Για το φαινόμενο αυτό γράφει ... οδηγίες:

«Αν συνεργία πειρασμού
κατέβη στο μυαλό σου
να ορεχθείς την όρνιθα
του φίλου γείτονός σου
προτού για τούτο είδηση
ο γείτονας σου πάρη
του ... παίρνεις και τον κόκορα
για να γενούν ... ζευγάρι!!».

Ο Σουρής, στη σάτιρά του, δεν άφησε ασχολίαστο ούτε το γεγονός ότι ελλείψει αποχετευτικού δικτύου, πολλές μοσχονοικοκυρές συνήθιζαν να πετούν τα βρομόνερα στους δρόμους, έχοντας πολλές φορές και τα ... αναπόφευκτα θύματα:

«Εάν εις τον εξώστη σου
έλθης για να ρεμβάσεις
και θέλεις κάτι τι να βρεις
για να διασκεδάσεις
μίαν λεκάνην κένωσε νερού
εκ του εξώστου
και δρόσισε την κεφαλήν
γνωστού σου ή αγνώστου».

Τέλος ο Σουρής «συνιστούσε» σε όλους να παρακολουθούν τα ελεύθερα οικόπεδα των γειτόνων τους και μόλις έβρισκαν ευκαιρία να έκαναν πράξη νομής, ώστε να τα κατοχυρώσουν ως δικά τους:

«Με άλλους λόγους δηλαδή
να κατορθώσεις όπως
γίνη ταχέως κτήμα σου
του γείτονος ο τόπος!».

(Σημ. Συντ): το κείμενο αυτό το έγραψα διαβάζοντας σχετικό κείμενο του κ. Ελευθ. Γ. Σκιαδά στους «ΑΡΚΑΔΙΚΟΥΣ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ»: Ιούλιος-Αύγουστος 2017, εφημερίδα.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ: Για όσους χειρίζονται ιντερνέτ: βλέπε ιστότοπο www. Mikros-romios.gr. Επίσης ηλεκτρονικά info@ Mikros-romios.gr

Παρακαλούμε όλους τους χωριανούς μας και τους αναγνώστες μας να μας ενημερώνουν για οποιοδήποτε οικογενειακό, κοινωνικό και επαγγελματικό γεγονός (γεννήσεις, βαπτίσεις, αρραβώνες, γάμους, θανάτους, επιτυχίες των παιδιών τους, αθλητικά γεγονότα, διάφορες διακρίσεις κ.λπ.), για να δημοσιευτούν στην εφημερίδα μας. Δεν είναι δυνατόν να μαθαίνουμε τι γίνεται σ' όλη την Ελλάδα, όπου υπάρχουν χωριανοί και γι' αυτό υπάρχουν μερικές φορές παραλείψεις. Καλό είναι να μας στέλνετε φωτογραφίες και λίγες λέξεις για το κάθε γεγονός.
Είναι αυτονόητον ότι οι φωτογραφίες θα επιστρέφονται.

assosprevezis.gr:
επισκεφτείτε το

Την εφημερίδα μπορείτε να τη διαβάσετε στο www.Hpeiros.gr-
επιλογή e-book

Ελληνική Παράδοση Καταφυγή και Κατεύθυνση

«Ακατάλυτη και τρομερή δύναμη, Ελλάδα! Χωρίς το δικό σου πνεύμα, τίποτα δε γίνεται στον κόσμο. Όλα τα γονιμοποιείς εσύ. Για μια στιγμή φαίνεται πως πεθαίνεις, κι άξαφνα παρουσιάζεσαι πάλι ολοζώντανη και δροσερή εκεί που δε σε περίμενε κανείς!»

Τζόκομο Λεοπάρντι, Ιταλός ποιητής (19° αι.)

Πού υπάρχει και πώς εκδηλώνεται η άφθαρτη εκείνη δύναμη που προστατεύει το Ελληνικό Έθνος από τον αφανισμό του, χιλιάδες χρόνια τώρα; Οι Έλληνες, λαός γεννημένος στο ξημέρωμα της ανθρωπότητας και στη χαραυγή του πολιτισμού, δε σώνονται και δε λυγούν στο χρόνο απ' τους ανέμους.

Ο αρχαίος Έλληνας, ο Έλληνας των Ρωμαϊκών και Βυζαντινών χρόνων, ο νεώτερος, ο σημερινός Έλληνας, είναι δεμένοι μεταξύ τους, σε μια αναπόσπαστη ακολουθία του «ζειν» και κατ' επέκταση του «ευ ζειν», έτσι όπως αυτό ορίζεται από την άφθαρτη, φλογισμένη και μυστηριώδη ενέργεια του Ελληνικού πνεύματος.

της Πολυξένης Χούση

Του πνεύματος αυτού που καθοδηγεί τον τυφλό Όμηρο να χρωματίσει φωτεινά τον κόσμο, που ορμίζει το Μεγαλέξανδρο να σταθεί ηγέτης-φωτοδότης της Οικουμένης, που ωθεί το χέρι του Φειδία να σμιλέψει με φως την ελληνική πέτρα, που γεννά την Πλατωνική σοφία, το Αριστοτελικό φως, τη Σωκρατική ανθρωποκεντρική φιλοσοφία, που προστάζει σε συγγραφή της μνήμης, τον Ηρόδοτο, το Θουκυδίδη, που χαρίζει υπερβατική πνοή στον Αισχύλο, στο Σοφοκλή.

Είναι το ίδιο ελληνικό πνεύμα που ξεχύνεται παντοχόθεν στην Αθήνα, στο Μαραθώνα, στη Σαλαμίνα, στην Ολυμπία, στους Δελφούς, στο Μυστρά, στην Κωνσταντινούπολη. Που πυρακτώνει τις ψυχές του Περικλή, του Λεωνίδα, του Θεμιστοκλή, που φέγγει ακτινοβόλος δύναμη στο Μέγα Κωνσταντίνο, στην αυτοκράτειρα Θεοδώρα, στον Ηράκλειο, στον Κωνσταντίνο Παλαιολόγο, που εμπνέει τη διδαχή στον Γρηγόριο τον Ναζιανζηνό, στον Ιωάννη τον Χρυσόστομο, στον Μέγα Βασίλειο, στον Κοσμά τον Αιτωλό, στον Παπαφλέσσα· που σφαλίζει με γενναιότητα τον Κολοκοτρώνη, το Μιαούλη, τη Μπουμπουλίνα, τον Ανδρούτσο, το Διάκο, που πυρώνει την καρδιά και την πένα του Κοραή, του Ροΐδη, του Σολωμού, του Παλαμά, του Σεφέρη, του Ελύτη, του Ρίτσου. Το πνεύμα που υπαγορεύει αντρειοσύνη και τόλμη στον Παύλο Μελά, στονΠαύλο Κουντουριώτη, στο Νικόλαο Βότση. Το πνεύμα που επαναπροσδιορίζοντας την ισχύ του, δημιουργεί το έπος του 1940 και δηλώνοντας τη θαλασσινή του επιβολή, κρατά διαχρονικά αδούλωτο και ισχυρό το ναυτικό των Ελλήνων.Στη συνείδηση της Οικουμένης, το πνεύμα αυτό επιτάσει σεβασμό και παραδοχτης υπεροχής του. Έτσι, ο Γκαίτε διαπιστώνει, ότι «η Ελλάδα για την ανθρωπότητα είναι ό,τι η καρδιά και ο νους για τον άνθρωπο» η εκτίμηση του Καρλ Μαρξ είναι, ότι «κάθε μέρα που περνάει γινόμαστε όλο και περισσότερο Έλληνες» και ο Βολταίρος ομολογεί, ότι «στην Ελλάδα οφείλουμε το πνεύμα μας και το σύνολο των αρετών μας»

Ο Έλληνας, «φυτρωμένος» στη γη της αρμονίας, όπου ισοζυγιάζονται το χώμα με το νερό και ο αέρας με τον ήλιο, πλάθει ζωή και πλάθεται η ζωή του, με δύναμη και ισορροπία. Αυτή η συμπαντική εύνοια, δίνει στον Ελληνα, προβάδισμα ισχύος πνευματικής που τον παρακινεί εξαρχής να αντιληφθεί την οικουμενική ανθρωπιστική αποστολή του και να την κάνει πράξη ζωής. Η γεωγραφική του θέση, στο σταυροδρόμι Ανατολής και Δύσης, τον «προικίζει» με τη δυνατότητα να επιλέγει και ν' αφομοιώνει, στοιχεία άλλων πολιτισμών, που εμπλουτίζουν και ανανεώνουν την αυτοσυνειδησία του.

Καθιερώνει όμως τους δικούς του ξεχωριστούς υπαρξιακούς κώδικες, που του επιτρέπουν την αντοχή και τη διάρκεια στο χρόνο. «Είμαστε οι μνηστήρες του χρόνου και οι καταδικασμένοι του χώρου» λέει ο Ζήσιμος Λορεντζάτος.

Ο λαός των Ελλήνων, ως αυτόχθων σε μια γη που τον θέλει δικό της και συνέχεια, διαμορφώνει τη γλώσσα του, στοχάζεται, γράφει, φιλοσοφεί, εφευρίσκει, θρησκεύεται, μάχεται, τραγουδά, χορεύει, και είναι αυτά, ο τρόπος που ζει στην πορεία των χρόνων, είτε ζει ελεύθερος, είτε αγωνίζεται για την ελευθερία του. Αυτό είναι το «ζειν», αλλά και το «ευ ζειν» που αποτελεί και την παράδοσή μας. Την παράδοση των Ελλήνων. Μια παράδοση, που με απαρέγκλιτη συνέπεια, και μυσταγωγική τελετουργία τροφοδοτεί την ύπαρξή μας ανά τους αιώνες, που σχηματοποιεί τη μεγαλοσύνη μας, που φανερώνει την ομορφιά μας, που πιστοποιεί την πνευματική μας δύναμη.

Μια παράδοση ασπίδα του Έθνους μας, που δεν μπορούν να μας πάρουν αν εμείς δεν την παραδώσουμε και μάλιστα σ' έναν πόλεμο διαρκή και από έναν εχθρό πότε ορατό και πότε αόρατο, «αρχή και τέλος, παλιόθεν και ως τώρα, όλα τα θεριά πολεμούν να μας φάνε τους Έλληνες και δεν μπορούνε· τρώνε από μας και μένει και μαγιά»λέει ο στρατηγός Μακρυγιάννης, τον 19° αιώνα. Αυτή η «μαγιά» που μας επιτρέπει να υπάρχουμε και να συνεχίζουμε ως λαός, ανιχνεύεται στη γλώσσα μας, στα ήθη, στα έθιμά μας, και είναι η δύναμή τους το ζωτικό συστατικό, που δίνει την αδιάσπαστη συνέχειά μας. Ας πιαστούμε από τη δύναμη αυτή, να μεγαλώσουμε τις αντοχές μας. Οι παλαιότερες γενιές πειθαρχώντας στο εθνικό τους χρέος, ας μεταγγίσουν στους νεότερους, την «κραταιά» δύναμη, που επιτρέπει τη συνέχεια του λαού μας, γνωρίζοντάς τους τη σπουδαιότητα, την ιδιαιτερότητα και την ομορφιά της ελληνικής παράδοσης. Παλαιότεροι και νεότεροι, σε έναν κοινό τόπο, αντίστασης και δράσης για τη διαφύλαξη της ελληνικής μας συνέχειας, ας καταστήσουμε την παράδοσή μας καταφυγή των ελπίδων μας και κατεύθυνση των οραμάτων μας.

Και συμπορευόμενοι με τον Φώτη Κόντογλου:

«Όσοι απομείναμε πιστοί στην παράδοση, όσοι δεν αρνηθήκαμε το γάλα που βυζάξαμε, αγωνιζόμαστε, άλλος εδώ, άλλος εκεί, καταπάνω στην ψευτιά. Καταπάνω σ' αυτούς που θέλουνε την Ελλάδα ένα κουφάρι χωρίς ψυχή, ένα λουλούδι χωρίς μυρουδιά. Κουράγιο! Ο καιρός θα δείξει ποιος έχει δίκιο, αν και δεν χρειάζεται ολότελα αυτή η απόδειξη»

Σημ: Η Πολυξένη Χούση, Διευθύντρια σύνταξης του περιοδικού «Ναυτική Ελλάς» κατάγεται από τα χωριό μας. Είναι εγγονή του χωριανού μας Χούθη ή Χούση Ευθυμίου του Ιωάννη και της Μαρίας (Θύμιο Νάκη Πάνη, 1903-1986), κόρη του γιου του Χρήστου (1934-2009).

Η Ήπειρος ταξίδεψε στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού τη μαγική βραδιά της Τετάρτης 3 Οκτωβρίου.

Ταξιδέψαμε μαζί της.

Και η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος μας έδωσε τ' ωραίο ταξίδι.

Το Ηρώδειο πλημμύρισε από Ήπειρο, την Τετάρτη 3 Οκτωβρίου 2018. Από Ήπειρο- Άπειρο γη, από Ήπειρο των εθνικοαπελευτερωτικών αγώνων του έπους του 40 και της εθνικής αντίστασης από Ήπειρο της εποποιίας και της ευεργεσίας, από Ήπειρο της ξενιτιάς, από Ήπειρο της προσφοράς, από Ήπειρο του κόπου και του μόχθου, από Ήπειρο της αγάπης.

Από Ήπειρο που μας ταξίδεψε στην ηπειρώτικη πεντατονική μουσική, στην ηπειρώτικη πολυφωνία, στο χορό, στην ποίηση και την λογοτεχνία.

Η Ήπειρος ''ταξίδεψε'' στο Ηρώδειο, την Τετάρτη 3 Οκτωβρίου 2018. Ταξίδι στη μουσική, ταξίδι στο χορό, ταξίδι στη παράδοση, ταξίδι στα κείμενα κορυφαίων Ηπειρωτών ποιητών και λογοτεχνών.

Με το ταξίδι, αυτό εκφράσαμε την επιθυμία μας, να μετατρέψουμε τα όνειρα μας, σε πραγματικότητα.

Γιατί η παράδοση είναι μια κίνηση, όχι μια κατάσταση. Είναι ένα ταξίδι, όχι ένα λιμάνι. Και η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος μας έδωσε τ' ωραίο ταξίδι. Χωρίς αυτήν δεν θα βγαίναμε στον δρόμο.

Η παράσταση σε σκηνοθεσία του Αντώνη Τσάβαλου και παραγωγή του CRICOS Πολιτιστικά Δρώμενα - Μάνος Τρανταλίδης και με υπεύθυνη επικοινωνίας τη δημοσιογράφο Μαρίκα Αρβανιτοπούλου, που απόλαυσαν πάνω από 4.500 θεατές, δομήθηκε σε θεματικές ενότητες αντλημένες από την διαχρονική υπόσταση της Ηπείρου (Δωδώνη, Νικόπολη, ταξίδι του Οδυσσέα στις ακτογραμμές, Νεκρομαντείο, Αχέρωντας, Κάστρο των Ιωαννίνων, Μέτσοβο, Ζαγόρι, Σούλι, Ζάλογγο, Τζουμέρκα) και παράλληλα παρουσιάστηκε η ηπειρωτική μουσική δημιουργία, ξεκινώντας από την αρχική σύνθεση των φωνών (πολυφωνία) και στη συνέχεια την εμφάνιση της δημοτικής παράδοσης και των μουσικών οργάνων.

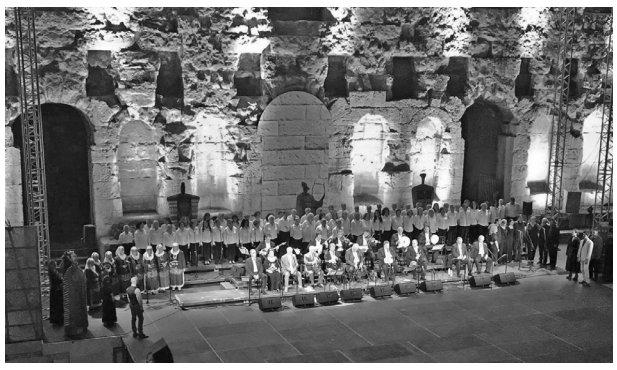

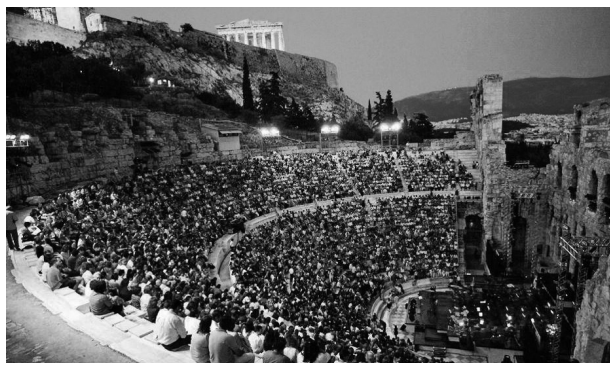

Ακολούθησαν θεματικές ενότητες που αφορούσαν την τοπιογραφία της Ηπείρου (την ομορφιά της), τις παραλογές (γεφύρι της Άρτας), τα γεφύρια, με ιδιαίτερη αναφορά στο γεφύρι της Πλάκας και οι αντικατοπτρισμοί της στον άνθρωπο, τα ποτάμια, τα ξακουστά βουνά, οι λίμνες και η μυθολογία τους, η λίμνη των θρύλων των Ιωαννίνων και η ιστορική της διαδρομή ως καθρέφτης της ιστορίας, οι κυραντζήδες η ξενιτιά και η ευεργεσία (τα μεγάλα ανθρωπολογικά θέματα της Ηπείρου), οι εθνικοαπελευτερωτικοί αγώνες, το Σούλι και το Ζάλογγο, το Έπος του 40 και η Εθνική Αντίσταση, τα πανηγύρια σαν κύριο και ιδιαίτερο μέρος της Ηπειρωτικής μουσικής έκφρασης και τέλος, η επίκληση της επιστροφής στην πατρίδα. Όλες οι ενότητες διανθίστηκαν πρωτίστως από τα κείμενα σπουδαίων συγγραφέων της Ηπείρου τα οποία αφηγήθηκαν ηθοποιοί, από τη μουσική παράδοση και τα αντίστοιχα τραγούδια συνδυαστικά, από χορευτική σύνθεση και από εικόνες που επιδεικνύουν το πανέμορφο φυσικό κάλος της Ηπείρου.

Με την παρακαταθήκη όλων των ηπειρωτών δημιουργών και τη συμμετοχή των λαμπρών αστεριών της μουσικής αναδείχθηκε η υπέρλαμπρη ηπειρώτικη δημιουργία, ο ζηλευτός υλικός και άυλος πολιτισμός της, στους αιώνες της ιστορίας της.

Παρόντες οι σπουδαίοι μουσικοί: στο κλαρίνο, οι, Πετρολούκας Χαλκιάς, Νίκος Φιλιππίδης, Ναπολέων Δάμος, Γιώργος Κοτσίνης, Αλέξανδρος Αρκαδόπουλος, στο τραγούδι οι, Σάββας Σιάτρας, Αντώνης Κυρίτσης, Γιάννης Παπακώστας, Κώστας Τζίμας, Παγώνα Αθανασίου και Δημήτρης Υφαντής, στο βιολί οι, Λάμπρος Τζόκας και Κωνσταντίνος Κίκιλης, στο λαούτο οι, Βασίλης Φωτίου και Χαράλαμπος Φωτίου και στο ντέφι οι, Σπύρος Αλεύροντας και Άρης Τζαρτζούλης.

Μαζί τους, η Χορωδία Παραδοσιακής Μουσικής της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος με μαέστρο τον Βαγγέλη Κώτσου, το πολυφωνικό σχήμα Κυράδες της Άνω Δερόπολης, το πολυφωνικό εργαστήρι της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος και το πολυφωνικό σχήμα Χαονία, με κυρατζή και τα 2, τον

«Βιωματική μαρτυρία από την περίοδο της ιταλογερμανικής κατοχής στην περιοχή της Λάκκας Λελόβου» (απόσπασμα)

Της Αντιγόνης- Ιωάννας Δήμα
Φιλόλογος, MScΜεθοδολογία Κριτικής και Έκδοσης των Ιστορικών και Αρχειακών Πηγών

Κανένα βιβλίο δε μπορεί να μας διηγηθεί την ιστορία καλύτερα από τους ανθρώπους που την έζησαν. Οι προφορικές μαρτυρίες συνιστούν σημαντική πηγή για την ιστορία. Μέσα από τις λέξεις των ανθρώπων που έζησαν τα γεγονότα, μπορεί κανείς να εκμαιεύσει πραγματικούς θησαυρούς της ιστορικής κληρονομιάς μας. Η κληρονομιά μας είναι η ιστορία μας και η ιστορία είναι οι άνθρωποι που την έζησαν.

της Αντιγόνης Δήμα

Τα οφέλη της προφορικής ιστορίας δεν συσχετίζονται μόνο με την ιστορία. Η προφορική ιστορία με το υλικό της (τις προφορικές μαρτυρίες και τα «προσωπικά τεκμήρια», όπως γράμματα, φωτογραφίες ή άλλα αντικείμενα από την καθημερινή ζωή) μπορεί να συμβάλει σε νέες ερμηνείες και αναγνώσεις του παρελθόντος. Μπορεί να αναδείξει πτυχές που παραβλέπει η κυρίαρχη ιστορική αφήγηση, δίνοντας φωνή σε άτομα ή ομάδες, των οποίων ο λόγος είναι αποκλεισμένος από την επίσημη και τη θεσμική εκδοχή της ιστοριογραφίας. Δίνει την ευκαιρία σε ανθρώπους αγράμματους, κοινωνικά περιθωριοποιημένους να αποκτήσουν φωνή. Μπορεί, επίσης, να αναδείξει πόσο σύνθετη και πολύσημη είναι η ανθρώπινη εμπειρία, η δύναμη του ανθρώπου να ανταπεξέρχεται σε δύσκολες καταστάσεις.

Το παρόν κείμενο συνιστά ένα μικρό απόσπασμα από την ερευνητική μου εργασία για τις ανάγκες της δημοσίευσης. Η έρευνα περιέχει δεκαέξι προφορικές μαρτυρίες ανθρώπων που έζησαν τον πόλεμο και υπέμειναν τα σκληρά χρόνια της κατοχής στην περιοχή της Μικρής Λάκκας Σουλίου.

Η κα. Κ.Δ., γεννήθηκε το 1932 στο Νικολίτσι Πρεβέζης. Είναι αυτόπτης μάρτυρας του θανάτου του αδερφού της από βομβαρδισμό των Γερμανών και της μάχης στο Μπαλντενέζι, γεγονότων που έλαβαν χώρα στο χωριό της, στην περιοχή του Νικολιτσίου. Ανήμερα των Αγίων Αναργύρων κατά τα λεγόμενα της κα. Κ.Δ. βομβαρδίστηκε το χωριό Νικολίτσι. Η μαρτυρία της επιβεβαιώνεται από τις πηγές. Ο βομβαρδισμός στο Νικολίτσι πραγματοποιήθηκε στις 1 Ιουλίου 1943 περίπου στις 10 π.μ., από Γερμανικά αεροπλάνα «Στούκας». Οι βομβαρδισμοί ίσως προήλθαν έπειτα από πληροφορία ότι ο Ναπολέων Ζέρβας βρισκόταν στο χωριό. Σκοτώθηκαν τρία άτομα οι Χρήστος Κ. Τζόλος, Λάμπρος Οικονόμου και ο Τούσης Κωνσταντίνος, ενώ τραυματίστηκαν δύο οι Χρήστος Τζόλος και Ελευθερία Τζόλου.

Κ.Δ.
Τόπος καταγραφής: Νικολίτσι Πρεβέζης
Χρόνος καταγραφής:7/3/2016
Χρονολογία γεννήσεως: 1932
Τόπος γεννήσεως: Νικολίτσι Πρεβέζης
Ιδιότητα: Κτηνοτρόφος, γεωργός

«Το 43 έπεσαν οι... βομβαρδίσανε, ήμουνα με τον αδερφό μου, πήγαμαν τα πρόβατα, τα φέραμαν απ' τον Αϊ-Λιά απάνου, πήγαμε κάτου στο ποτάμι[1], τα ποτίσαμε, γιατί την άλλη μέρα ήταν της Αγία Ανάργυρης[2] και μαζευόταν κόσμος και μας τα έτρωγαν με τα μάτια.Ήταν διακόσια πρόβατα, Το 'χαμαν, να, το κεφάλι! Και δε ξέραμαν ότι θα βομβάρδιζαν! Και πήγαμαν εγώ, ο αδερφός μου, ήτανε δεκατέσσερα χρόνια, ήτανε μεγαλύτερος απ' τε μένα, κι εγώ ήμουνε εννιά χρόνια. Αυτός ήτανε δεκατέσσερα και η αδερφή μου, η μεγάλη, ήτανε δύο χρόνια μεγαλύτερη. Τέλος πάντων, πήγαμαν, τα ποτίσαμαν, γυρίσαμαν, μες τον γυρισμό, δέκα η ώρα, άρχιζαν τα πρόβατα να σταλίζουν, μαζεύκαν και στάλιζαν.

Μου λέει ο αδερφός μου: «Εσύ κάθισε εδώγιε[3] να πάω εγώ να τα γυρίσω για να τα βάλουμε στο στάβλο. «Ναι» του λέω γω. Αλλά ήταν κόσμος πολλοί, που είχαν πολλά ζώα. Όλοι από δέκα, από είκοσι, από τριάντα, και τα 'χαν πάει να τα πότιζαν και γύριζαν. Εγώ έκατσα κει, βγήκε ένα ροπλάνο από δω από πάνου «ωπωπωπωπωντιπντιπ» [αναπαριστά τον ήχο του αεροπλάνου].Έριξε βόμπα. Ταράχτηκε έτσι ο τόπος όλος. Όλοι είπαμαν «Τί είναι αυτό;». Να και ο Φ., που ήταν δύο χρόνια μεγαλύτερος τότε, κι αυτός εκεί. «Ωωω! Βόμπα έπεσε!» αυτός είπε. Αυτός το 'κοβε, εμένα δε μου 'κοβε που 'μουν μικρότερη. «Τι είναι βόμπα;» του 'πα εγώ. «Αυτά σκοτώνουν άμα μας ρίξει καμιά εδώ» μ' λέει εμένα.Ήρθαν από πάνου, έφεραν γύρα στ' εμάς.Ήμασταν παιδάκια τώρα να καταλάβεις. Ο αδερφός μου πάει γύρισε, τον είδαν, ήταν ψηλός έτσι, του δίνουν μια βόμπα [βουρκώνει], πάει κρύφτηκε στο κούφαλο της ελιάς, του δίνουν μία πέφτει, ελιά κι αυτός κομμάτι- κομμάτι [δακρύζει], μπορώ να σου πω ως πέρα στο κέντρο κομμάτι. Πέσαμαν κάτω εμείς απ' τη δύναμη απ' τ' αυτό [δείχνει με τα χέρια της, εννοώντας το ταρακούνημα]. Τα μισά τα πρόβατα φουσκωμένα, ψόφια όλα.[4] Πέσαμαν σ' εν' αυλάκι, τόσο χώμα μας έριξαν, εγώ εδώια, ο Φ. εκεί, οι άλλοι τσομπαναραίοι με τα γίδια, δε μπορέγαμαν να βγαίναμαν απ' τα χώματα. Δεν ήξερα εγώ, ο αδερφός μου είχε πεθάνει εκεί. Η μάνα μου, ο πατέρας μου και η αδερφή μου, η όταν μεγαλύτερη θέριζαν[5] σ' ένα χωράφι σαν πέρα στα μαγαζιά, πετάχτηκαν, χάλευαν[6]. Άκουσα την μάνα μου που 'λεγε: «Ούι παν' τα παιδάκια μου [χτυπά μια φορά τα δυο της χέρια]. Πάει το παιδί μου, πάει η τσούπρα μου, πάει».

Εκεί έδινα να βγω εγώ απ' τα χώματα, έδινα, τίποτε. «Μαμάαα», «Πού 'σαι παιδί μου; Πού 'σαι;» [Η φωνή της τρέμει], μου είπε η μάνα. «Που;» «Εδώ!». Που να μ' έβλεπε μ' είχαν σκεπάσ' τα χώματα και... «Εδώ!». Ήρθε εκεί. Μαζεύτηκαν κόσμος, μας ξεσκέπασαν. Ο Φ. ήταν εκεί, εγώ εδώ, άλλοι από δω από κει. «Έλα παιδί μου, είσαι ζωντανή; Σε πονάει τίποτα;» «Όχι το χώμα μου ήρθε εδώ!» «Ας ήρθε το χώμα!» [βουρκώνει]. «Ο αδερφός σου πάει, παιδί μου, σκοτώθηκε!» «Πέθανε;» δεν ήξερα τι πάει να πει πεθαμός. «Πέθανε; Μπίτου[7];» «Πέθανε παιδί μου, πέθανε, το 'πεσε η βόμβα τον έκαψε, τον έκανε κομμάτια, πέθανε!» μου είπε. «Ούι! Και τώρα δεν είναι αυτός, α;» «Όχι, πέθανε!».

Σηκωθήκαμαν, ήρθαν κοντά άλλα ροπλάνα, σαν τα κοράκια ήφερναν στο χωριό, ρίξε ρίξε μες το χωριό, μέσα τους λάκκους. Με πήρε η μάνα μ', ο πατέρας, η αδερφή, μες στους λάκκους.

Φύβγαμαν κοντά, κρυφτήκαμαν μέσα, απάν' τη νύχτα, όξω από τα σπίτια. Πέσαν κοντά οι Γερμανοί, βάλαν φωτιά, κάψαν και τα μισά τα σπίτια. Όσα ήταν κούγες[8]. Εμείς στρωτό είχαμαν, αλλά έριξαν σ' ένα που ήλεγαν ότι ήταν του Π.! Είχαν σπίτι διώροφο και είχε διαφημιστεί ότι εκεί έχουν πολεμοφόδια και το σπίτι του πατέρα μου, σαν εκεία πέρα στο φουρναριό ήταν αυτουνού εδώ, εκεί αντίκιαζαν[9], στου πατέρα μου, το ξεχώνιασαν[10] μπιτ! Α...ρε τι γίνκε! Φύβγαμαν, φύβγαμαν, φύβγαμαν, μας πήραν και μας παν απάν' σε κάτι χωριά των Γιαννίνων. Μπιστιά[11] λέγονταν, απ' το πέρα μέρος, από κει ήταν η γιαγιά μου. Πήγαμαν εκεί στους συγγενείς. Θυμάμαι κοριτσάκι εγώ, μο 'παν, με φόρτωσαν μια βελέντζα[12], βελέντζα στρώμα για να σκεπανομέσταν, γιατί παν τα σκέπασε όλα, γύρισε το σπίτι από δω από κει και τράβαγα και μια γελαδα κι άλλα πεντ' έξι ερχόταν από πίσω. Και πήγαμαν εκεί απάν' μακριά στη Μπιστιά. Ο αδερφός μου πάει!» [...]

«Οι βομβαρδισμοί τους είχανε πληροφορήσει ότι στο Νικολίτσι τάδε σπίτι είναι πολεμοφόδια και θα γίνει πόλεμος. Θα πέσουν οι αντάρτες και θα κάνουν και θα ράνουν. Και άρχιζαν να μπομπαρδίζουν εκεί. Βομβάρδιζαν, αντικάριζαν εκεί τρεις τρεις οι βόμβες [δείχνει με τα δάχτυλά της τον αριθμό τρία] και γινότανε στον κήπο του πατέρα μου, το σπίτι το ξεχώνιασαν! Γενόταν τέτοια γούρνα, σαν πηγάδι. Τρεις βόμπες! Αυτό ότι ξεσκεπάστηκε. Του πατέρα μου ξεχωνιάστηκε. Στρωτό σπίτι δυο δωμάτια ξεχωνιάστηκε. Πάθαμαν μεγάλη ζημιά! Έχασα τον αδερφό μου... [βουρκώνει]».

1 Ξηροπόταμος, στην περιοχή τον αναφέρουν και ως «Άμπουλα». Μπέτσου Θ. Οδυσσέα, Λέλοβα, το σημερινόν Θεσπρωτικόν, τ. Α΄, , Πρέβεζα 1975, σελ. 15.
2 Γιορτάζει στις 1 Ιουλίου κάθε έτους.
3 Εδώ
4 Θρήνος και για τα ζώα, τα οποία αποτελούσαν τη βασική τροφή της οικογένειας.
5 Ο θερισμός αποτελεί ακόμα ένα στοιχείο που επιβεβαιώνει την χρονική τοποθέτηση του βομβαρδισμού. Ο βομβαρδισμός στο χωριό έγινε πράγματι το Ιούλιο, μήνας που είχε ήδη αρχίσει ο θερισμός στην περιοχή.
6 έψαχναν, ζητούσαν κάτι, γύρευαν.
7 εντελώς
8 διώροφα σπίτια.
9 σημάδευαν
10 καταστροφή εκ θεμελίων
11 χωριό των Ιωαννίνων, υπάγεται στη Λάκκα Σουλίου.
12 το μάλλινο χοντρό κλινοσκέπασμα από πρόβειο μαλλί.

Αλέξανδρο Λαμπρίδη. Επί σκηνής και οι Ηπειρώτες ηθοποιοί, οι, Γιώργος Αρμένης, Θεοδώρα Σιάρκου, Ρηνιώ Κυριαζή, Γιώργος Νάκος, Βασίλης Σιάφης, Λάμπρος Γραμματικός, Ρηνιώ Μπάλκου - Παπαδοπούλου, Στέλιος Θεοδώρου-Γκλίναβος. Οδηγός σ' αυτό το ταξίδι η λογοτεχνική δημιουργία των σπουδαίων συγγραφέων, λογοτεχνών και ποιητών της Ηπείρου Κ. Κρυστάλλη, Χ. Χριστοβασίλη, Μ. Γκανά, Τ. Πορφύρη, Γ. Χουλιαρά, Δ. Χατζή, Χ. Μηλιώνη, Β. Γκουρογιάννη, Σ. Δημητρίου. Ηπειρώτικους χορούς απέδωσαν 180 χορευτές, μέλη των χορευτικών τμημάτων των Ενώσεων και Αδελφοτήτων Ηπειρωτών της Αττικής.

Ιδιαίτερη στιγμή αποτέλεσε η εμφάνιση του Χορευτικού Συλλόγου Μετσόβου, που απέδωσε Μετσοβίτικους αντικριστούς χορούς και που ήλθε από το Μέτσοβο ειδικά για την εκδήλωση.

Η σκηνή του Ηρωδείου διακοσμήθηκε με γλυπτά του κορυφαίου Ηπειρώτη γλύπτη, καθηγητή της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών Θεόδωρου Παπαγιάννη.

Την παράσταση παρακολούθησαν η Υπουργός Προστασίας του Πολίτη Όλγα Γεροβασίλη, η Υφυπουργός Κατερίνα Παπακώστα, η Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων Μερόπη Τζούφη, ο Περιφερειάρχης Ηπείρου Αλέξανδρος Καχριμάνης, συνοδευόμενος από Περιφερειακούς Συμβούλους του ο βουλευτής Χρήστος Μαντάς, εκπρόσωπος του Ελληνικού Κοινοβουλίου, ο εκπρόσωπος της Προέδρου του Κινήματος Αλλαγής Φώφης Γεννηματά, εκπρόσωπος Τύπου Παύλος Χρηστίδης, ο Ηπειρώτης βουλευτής και πρώην Υφυπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής Γιάννης Μπαλάφας, ο πρώην υπουργός και βουλευτής Κώστας Τασούλας, οι βουλευτές, Γιάννης Στέφος, Βασίλης Τσίρκας, Γεώργιος Στύλιος, Κώστας Μπάρκας,

Μάριος Κάτσης, Βασίλης Γιόγιακας και Κατερίνα Μάρκου ο Δήμαρχος Ιλίου Νίκος Ζενέτος, ο Δήμαρχος Πωγωνίου Κώστας Καψάλης, Ο Δήμαρχος Ζίτσας Μιχάλης Πλιάκος, ο καλλιτεχνικός Δ/ντης του Φεστιβάλ Αθηνών Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος, ο Πρόεδρος του Πνευματικού Κέντρου Ιωαννιτών Κωνσταντίνος Γκόγκος, ο πρώην Υφυπουργός Γεωργίας Μιχάλης Καρχιμάκης και ο πρώην Υπουργός Αιγαίου Αντώνης Φούσας.

Χορηγοί της παράστασης ήταν οι: Περιφέρεια Ηπείρου, Ελληνικά Πετρέλαια Α.Ε. Υγιεινά κοτόπουλα Ιωαννίνων ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ, ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ, Οργανισμός Κεντρικών Αγορών και Αλιείας Α.Ε. Φαρμακοβιομηχανία Intermed S.A., Hondos Center, Καταστήματα οπτικών ANGELOS OPTICS, Συνεταιριστική Τράπεζα Ηπείρου, Συμβουλευτική Εταιρεία ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ Α.Ε.

Χορηγοί επικοινωνίας ήταν: ΕΡΤ Α.Ε., ΣΤΑΣΥ, REAL FM 97.8, 93.3 Ελληνικός, TVXS, Musicty, Musicpaper, NOIZY, InTownPost, radio90.4, ΘΕΑΤΡΟΜΑΝΙΑ, 103,7 ΔΕΥΤΕΡΟ, www.viva.gr

Το Προεδρείο της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, εκφράζει την ευαρέσκεια του, για τη συμμετοχή του κόσμου και ευχαριστεί όλους τους συντελεστές της μοναδικής αυτής εκδήλωσης.

Γνωριμία με Ασσιώτες της Διασποράς

Του Παύλου Γ. Χρήστου

Η εφημερίδα μας έχει αποφασίσει να αφιερώνει σε κάθε φύλλο της μία στήλη γνωριμίας που να αναφέρεται σε Ασσιώτες της διασποράς.

Η εφημερίδα μας έχει αποφασίσει να αφιερώνει σε κάθε φύλλο της μία στήλη γνωριμίας που να αναφέρεται σε Ασσιώτες της διασποράς. Σε αυτό το φύλλο θα γίνει αναφορά σε δύο εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης (Δασκάλους) στον Δήμα Παναγιώτη του Χρήστου και της Βασιλικής (Παναγιώτη του Τάκη Θύμιο Τούση) και τον Δήμα Ευάγγελο του Λάμπρου και της Πανάγιως (Βαγγέλη Λάμπρο Δήμα), συνταξιούχοι δάσκαλοι και οι δύο τώρα.

Ο Παναγιώτης και ο Βαγγέλης είναι σ' εμένα πολύ αγαπητά πρόσωπα, γιατί εκτός από συνάδελφοι έχω και με τους δύο πνευματική συγγένεια. Με έχει βαπτίσει ο πατέρας του Παναγιώτη ο αείμνηστος Χρήστος Δήμας (Τάκη Θύμιο Τούσης) και έχω μόνο καλές αναμνήσεις από τον νουνό μου. Έτρεφα μεγάλο σεβασμό στο πρόσωπό του και εκείνος με αγαπούσε ιδιαίτερα και φανέρωνε πάντοτε έμπρακτα την αγάπη του. Τον Βαγγέλη τον έχω στεφανώσει και έχω βαπτίσει τον μεγάλο γιο του τον Λάμπρο. Άτομα φιλήσυχα, πράοι, με ξεχωριστό ήθος, εξαίρετοι χαρακτήρες και άριστοι οικογενειάρχες.

Αγάπησαν το λειτούργημα του δασκάλου και πρόσφεραν πολλά στην εκπαίδευση. Μάχιμοι δάσκαλοι όλα τα χρόνια της υπηρεσιακής πορείας. Εραστές της αίθουσας και της διδασκαλίας. Δεν επεδίωξαν διευθυντικές ή άλλες θέσεις που θα τους απομάκρυναν από την αίθουσα διδασκαλίας μολονότι είχαν τα προσόντα και τις δυνατότητες.

Παναγιώτης Χρ. Δήμας

Γεννήθηκε τον Δεκέμβριο του 1949 στον Άσσο Πρεβέζης. Είναι το πρώτο από τα τέσσερα παιδιά του Χρήστου Δήμα του Ευθυμίου και της Κωνσταντίνας (Τάκη-Θύμιου-Τούση) και της Βασιλικής Κατσάνου του Δημητρίου και της Αργύρως. Αδέλφια του η Φωτεινή, η Σταυρούλα και ο Δημήτρης. Το πατρικό του σπίτι βρίσκονταν στον κάμπο του 'Ασσου, κοντά στη βρύση του μύλου, εκεί που πέρασε τα παιδικά του χρόνια. Από τα 1955 έως το 1961 φοίτησε στο μονοθέσιο Δημοτικό Σχολείο Κερασόβου Άσσου, έχοντας δάσκαλο στις τέσσερις πρώτες τάξεις τον Γεώργιο Κολιό του Χρήστου από τις Παπαδάτες και στις δύο τελευταίες τον Κωνσταντίνο Σιώζη του Μιχαήλ από το Θεσπρωτικό (Λέλοβα).

Στη συνέχεια ύστερα από εισαγωγικές εξετάσεις φοίτησε στο Γυμνάσιο Θεσπρωτικού από το οποίο απεφοίτησε το 1968 και το ίδιο έτος σπουδαστής στην παιδαγωγική Ακαδημία Λαρίσης, από την οποία απεφοίτησε τον Οκτώβριο του 1970.

Τον Οκτώβριο του ιδίου έτους στρατεύθηκε, προκειμένου να εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις

Επιλέχτηκε για έφεδρος αξιωματικός και φοίτησε για έξι μήνες στην Σ.Ε.Α.Π. στο Ηράκλειο Κρήτης. Αποφοίτησε ως ΔΕΑ (Δόκιμος Έφεδρος, Αξιωματικός) πεζικού και τοποθετήθηκε στο 504 Τ.Π. στη Φλώρινα. Στη συνέχεια με ανακατάταξη υπηρέτησε στο Τ.Ε. Αγνάντων και στο Τ.Ε. Ζακύνθου (Τάγματα εθνοφυλακής), με συνολική στρατιωτική υπηρεσία περίπου πέντε χρόνια.

Το 1976 διορίστηκε στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση στο νομό Αχαΐας και τοποθετήθηκε στο δημοτικό σχολείο Δαφνών Αιγιαλείας. Στη συνέχεια πήρε μετάθεση στο δημοτικό σχολείο Πετσάκων Καλαβρύτων και μετά από δύο χρόνια φοίτησε στη ΣΕΛΔΕ μονοετούς φοιτήσεως. Το 1984 πήρε απόσπαση για Ελληνικό δημοτικό σχολείο στη Νυρεμβέργη της Δυτικής Γερμανίας. Το 1989 μετά από πέντε χρόνια επέστρεψε στην Ελλάδα, στη διάθεση της πρωτοβάθμιας Διεύθυνσης Αχαΐας,. Στο νομό Αχαΐας την περίοδο εκείνη διευθυντής εκπαίδευσης ήταν ο κουμπάρος και συγχωριανός του Χρήστος Χρήστου και τον τοποθέτησε στο 64ο δημοτικό σχολείο Πάτρας, ένα σχολείο με πολλά στεγαστικά προβλήματα αλλά με άριστο σχολικό περιβάλλον και εξαίρετο διδακτικό προσωπικό.

Τα στεγαστικά προβλήματα του σχολείου αντιμετωπίστηκαν με την ανέγερση νέου διδακτηρίου. Το χάρηκε μόνο για δύο χρόνια γιατί το 2005 συνταξιοδοτήθηκε. Το καλοκαίρι του 1976 παντρεύτηκε την Πανούση Βασιλική του Νικολάου και της Αλεξάνδρας, από τον Άσσο, κόρη του Νικολάου Πανούση του Παναγιώτη (Νικολάκη Πάνο Βαγγέλη) με την οποία απέκτησε τέσσερα παιδιά, τρία αγόρια και ένα κορίτσι:

1. Τον Χρήστο, ελεύθερος επαγγελματίας (ασχολείται με συσκευές οξυγόνου για ιατρικές πράξεις). Παντρεμένος με την Κατσούμπη Ρεβέκα από το Αγρίνιο. Είναι μόνιμος κάτοικος Πατρών.
2. Τον Νικόλαο, αστυνομικός στο επάγγελμα. Παντρεμένος με τη Χρυσικάκη Παναγιώτα από την Αθήνα. Είναι μόνιμος κάτοικος Αθηνών.
3. Τον Ιωάννη, αστυνομικός στο επάγγελμα. Είναι μόνιμος κάτοικος Πατρών.
4. Την Αλεξία, εκπαιδευτικός, εργάζεται σε Γυμνάσιο στη Σπετία.

Έχει τρία εγγόνια: 1) τον Παναγιώτη από τον γιο του Χρήστο και 2) τους Παναγιώτη και Θεοφάνη από τον γιο του Νίκο.

Ο Παναγιώτης είναι μόνιμος κάτοικος Πατρών και όποτε του δίνεται η ευκαιρία επισκέπτεται το αγαπημένο μας χωριό.

Ευάγγελος Λ. Δήμας

Γεννήθηκε το 1955 στον Άσσο στο συνοικισμό του Κερασόβου, τοποθεσία «Στόκος». Είναι το τέταρτο από τα πέντε παιδιά του Δήμα Λάμπρου του Αναστασίου και της Μάνθας (Λάμπρο Δήμα) και της Κατσάνου Πανάγιως του Κων/νου και της Βασιλικής (κόρη του Κώτση Κολιού). Αδέλφια του η Αλεξάνδρα συζ. Δημοσθένη Θεοδώρου (Δήμο Λία) από τον Άσσο, η Μάνθα συζ. Νικολάου Παφίλα (Νίκο Κίτσου) από τον Άσσο, η Μαρία συζ. Χρήστου Τσάτσου από το Θεσπρωτικό και ο Νικος (Νίκο Λάμπρο Δήμας). Μεγάλωσε σε ένα πειθαρχημένο αλλά ισορροπημένο οικογενειακό περιβάλλον με έναν αυστηρό πατέρα και μια καλοσυνάτη, φιλόστοργη και εργατική μητέρα, που μοναδικός σκοπός της ήταν το μεγάλωμα και η καλή ανατροφή των παιδιών της. Μάλιστα όταν ο πατέρας του βρέθηκε, για αρκετά χρόνια, ως οικονομικός μετανάστης στη Γερμανία, είχε αυτή εξολοκλήρου την ευθύνη για τη φροντίδα της πολυμελούς οικογένειάς της.

Φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο Κερασόβου Άσσου και είχε την τύχη να έχει τρεις φωτισμένους και προοδευτικούς δασκάλους: τον Κων/νο Σιώζη, την Ευαγγελινή Παπακώστα-Παπαφωτίου και τον Φώτη Παπαφωτίου, και οι τρεις από το Θεσπρωτικό. Οφείλει πολλά σε αυτούς και θυμάται πάντοτε τις άοκνες προσπάθειες του Φώτη Παπαφωτίου, όταν τον προετοίμαζε μαζί με άλλους συμμαθητές του για τις εισαγωγικές εξετάσεις στο γυμνάσιο. Ύστερα από εισαγωγικές εξετάσεις φοίτησε στο Γυμνάσιο Θεσπρωτικού από το οποίο απεφοίτησε το 1974. Σταμάτησε τη φοίτηση στη Δ΄ Τάξη του Γυμνασίου προκειμένου να φοιτήσει στην Ανώτατη Εκκλησιαστική Παιδαγωγική Ακαδημία Βελλάς Ιωαννίνων, μια προσπάθεια που τελικά δεν τελεσφόρησε. Η πλημμελής προετοιμασία, για τις πανελλήνιες εξετάσεις, λόγω των γεγονότων στην Κύπρο (επιστράτευση καθηγητών κ.λπ.) είχε ως αποτέλεσμα την αποτυχία. Αποφάσισε να εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις και έτσι τον Ιανουάριο του 1975 βρέθηκε στο 6ο Σ.Π. στην Κόρινθο ως υποψήφιος Υ.Ε.Α. Δεν επιλέχτηκε ως Υ.Ε.Α. αλλά στις δυνάμεις καταδρομών (ΛΟΚ) ως αλεξιπτωτιστής. Τελειώνοντας την εκπαίδευση στο Μεγάλο Πεύκο, πήγε στη Σχολή Αλεξιπτωτιστών και στη συνέχεια με οριστική τοποθέτηση στην 1η Μ.ΑΛ. (Μοίρα Αλεξιπτωτιστών). Η εκπαίδευση σκληρή, διαρκής και επίπονη. Αξέχαστες οι χειμερινές ασκήσεις σε Όλυμπο και Πάρνηθα με επίλεκτους Αμερικανούς κομάντος. Οι θαλάσσιες ασκήσεις στις Κεχριές και στον Μαραθώνα και οι ασκήσεις στα «τεθωρακισμένα» στον Αυλώνα. Εκπαιδεύτηκε ως ανιχνευτής και βοηθός ρίψεων αλεξιπτωτιστών και υπηρέτησε ως εκπαιδευτής Τ.Π.Ε.Ν. (τμήμα προκεχωρημένης εκπαίδευσης νεοσυλλέκτων). Μετά από 28 μήνες τον Μάιο του 1977 περάτωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις. Άρχισε να προετοιμάζεται για τις πανελλήνιες εξετάσεις, αν και τα χρονικά περιθώρια για την προετοιμασία περιορισμένα, ο Βαγγέλης τα κατάφερε και εισήχθη στην παιδαγωγική Ακαδημία Ρόδου. Η πόλη της Ρόδου πανέμορφη αλλά ως τουριστική πόλη με ακριβή διαβίωση.

Τα οικονομικά της πατρικής του οικογένειας πενιχρά και ως εκ τούτου σχεδόν αδύνατον να καλύψουν εξολοκλήρου τις οικονομικές του ανάγκες. Ο ίδιος κάλυπτε ένας μέρος των οικονομικών του υποχρεώσεων παραδίδοντας ιδιαίτερα μαθήματα σε μαθητές Δημοτικού, δουλεύοντας σε τοστάδικο και τα καλοκαίρια, βοηθούσε στις αγροτικές δουλειές τον γαμπρό του Χρήστο Τσάτσο και με τη βοήθεια του γαμπρού του Θεοδώρου Δημοσθένη (Δήμο Λία) και του αδερφού του Γιάννη Θεοδώρου (Γιάννη Λία) δούλευε τις καλοκαιρινές διακοπές κα ως εισπράκτορας στο ΚΤΕΛ Άρτας. Εκεί έγινε και η πρώτη γνωριμία με τη σύζυγό του Ευτυχία Πέτσα, η οποία εργαζόταν στο λογιστήριο του ΚΤΕΛ. Ένα μέρος των οικονομικών αναγκών του κάλυπταν και τα εμβάσματα της αδελφής του Μάνθας και του γαμπρού του Νίκου Παφίλα, οι οποίοι την περίοδο αυτή βρισκόταν ως οικονομικοί μετανάστες στη Δ. Γερμανία.

Αποφοίτησε από την παιδαγωγική ακαδημία το 1979 και δούλεψε ως αναπληρωτής δάσκαλος μέχρι το 1982 στα Δημοτικά Σχολεία: Γουριανών, Μύτικα, Γωνιάς (Άρτας), Νικολιτσίου και Κρανιάς. Τον Σεπτέμβριο του 1982 ήρθε ο μόνιμος διορισμός στον νομό Θεσπρωτίας στην εκπαιδευτική περιφέρεια της Παραμυθιάς. Εργάστηκε στα μονοθέσια σχολεία των Κουκλιών Σουλίου και των Σπαθαραίων και το 1984 μετατέθηκε στον νομό Άρτας. Από το 1984 μέχρι την συνταξιοδότησή του υπηρέτησε σε διάφορα σχολεία της Άρτας ως επί τα πλείστον σε ορεινά μονοθέσια ή διθέσια αρχίζοντας από το μονοθέσιο Ζυγού Διχομοιρίου. Προτιμούσε τα ολιγοθέσια σχολεία γιατί πίστευε ότι προσέφερε πολλαπλώς στη μικρή κοινωνία των ορεινών και απομακρυσμένων χωριών. Το 1999 πήρε μετάθεση για το εξαθέσιο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων Άρτας. Στο σχολείο φοιτούσαν μαθητές από διαφορετικά κοινωνικά και οικονομικά στρώματα – παιδιά από διάφορα χωριά, παιδιά εργατών και Ρομά - με αποτέλεσμα να υπάρχουν προβλήματα στη λειτουργία του. Τελευταία υπηρέτησε σε ολοήμερο σχολείο, ένας σύγχρονος σχολικός θεσμός που εκτός από παιδαγωγικό έχει και κοινωνικό χαρακτήρα.

Αφυπηρέτησε, ύστερα από αίτησή του, το 2010. Αισθάνεται, όπως λέει ο ίδιος, μεγάλη χαρά και υπερηφάνεια όταν τον συναντούν μαθητές του και τον ευχαριστούν για την προσφορά του.

Είναι παντρεμένος με την Ευτυχία Πέτσα του Γεωργίου και της Κωνστάντως από το Θεσπρωτικό. Έχει δύο παιδιά: τον Λάμπρο και τον Γιώργο.

Ο Λάμπρος είναι πτυχιούχος του τμήματος «Πολιτικών έργων υποδομής» των ΤΕΙ Πάτρας και είναι παντρεμένος με τη δικηγόρο Σταυρούλα Μπαλτζώη του Πέτρου και της Φωτεινής και έχει ένα γιο, τον Ευάγγελο. Ο Γιώργος έχει σπουδάσει ηλεκτρολόγος εγκαταστάσεων και νοσηλευτής. Είναι παντρεμένος με τη Μαρία Νίτσου του Σωτηρίου και της Θεοδώρας και έχει μια κόρη, την Ευτυχία. Ο Λάμπρος και ο Γιώργος εργάζονται τώρα στο ΚΤΕΛ Άρτας, γιατί λόγω της οικονομικής κρίσης είναι δύσκολη η εύρεση εργασίας σχετική με τις σπουδές τους.

Ο Βαγγέλης είναι μόνιμος κάτοικος Άρτας και μαζί με τη σύζυγό του, συνταξιούχοι και οι δύο, έχουν ως κύρια ασχολία τη φροντίδα της ανατροφής των εγγονών του Βαγγελάκη και της Ευτυχίας.